

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a členů JUDr. Františka Hrabce, Mgr. Jana Jursíka, JUDr. Vladimíra Kubíka, JUDr. Ivo Pavlů a doc. JUDr. Jany Reschové, CSc., v právní věci kárného navrhovatele: **předseda Okresního soudu ve Zlíně**, se sídlem Dlouhé Díly 351, Zlín, proti kárně obviněnému: **JUDr. J. B.**, soudce Okresního soudu ve Zlíně, zast. obhájcem Mgr. Alešem Dufkem, advokátem se sídlem Tyršovo nábřeží 401, Zlín, o návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 21. 3. 2016, při ústním jednání konaném dne 25. 5. 2016,

t a k t o :

JUDr. J. B., nar. X,
soudce Okresního soudu ve Zlíně,
se podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů

u z n á v á v i n n ý m, ž e

jako soudce Okresního soudu ve Zlíně porušil § 158 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s. tím, že nedodržel zákonnou lhůtu k vyhotovení rozhodnutí, a to v následujících věcech, které mu byly přiděleny k vyřízení:

1. sp. zn. 47 Nc 1037/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 30. 9. 2015, přičemž lhůta pro vyhotovení rozsudku mu byla prodloužena do 24. 11. 2015, avšak rozsudek nadiktoval až dne 21. 1. 2016,
2. sp. zn. P 371/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 7. 10. 2015, přičemž lhůta pro vyhotovení rozsudku mu byla prodloužena do 16. 11. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,
3. sp. zn. P 2/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 2. 11. 2015, avšak rozsudek nadiktoval až dne 9. 1. 2016,
4. sp. zn. P 301/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 11. 11. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,

5. sp. zn. P 364/2013, v níž vyhlásil rozsudek dne 23. 11. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,
6. sp. zn. P 14/2002, v níž vyhlásil rozsudek dne 23. 11. 2015, avšak rozsudek vypracoval až dne 22. 3. 2016,
7. sp. zn. 47 Nc 1030/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 25. 11. 2015, avšak rozsudek nadiktoval až dne 25. 2. 2016,
8. sp. zn. P 204/2002, v níž vyhlásil rozsudek dne 30. 11. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,
9. sp. zn. 47 Nc 4001/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 30. 11. 2015, avšak rozsudek vypracoval až dne 26. 2. 2016,
10. sp. zn. P 241/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 7. 12. 2015, avšak rozsudek vypracoval až dne 22. 3. 2016,
11. sp. zn. P 264/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 7. 12. 2015, avšak rozsudek vypracoval až dne 16. 2. 2016,
12. sp. zn. P 17/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 7. 12. 2015, avšak rozsudek vypracoval až dne 23. 3. 2016,
13. sp. zn. P 434/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 7. 12. 2015, avšak rozsudek nadiktoval až dne 28. 1. 2016,
14. sp. zn. 47 Nc 1070/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 7. 12. 2015, avšak rozsudek nadiktoval až dne 26. 2. 2016,
15. sp. zn. P 113/2013, v níž vyhlásil rozsudek dne 14. 12. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,
16. sp. zn. P 155/2001, v níž vyhlásil rozsudek dne 14. 12. 2015, avšak rozsudek vypracoval až dne 26. 2. 2016,
17. sp. zn. P 375/2000, v níž vyhlásil rozsudek dne 14. 12. 2015, avšak rozsudek vypracoval až dne 16. 2. 2016,
18. sp. zn. 47 Nc 1071/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 14. 12. 2015, avšak rozsudek vypracoval až dne 22. 3. 2016,
19. sp. zn. 47 Nc 1065/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 16. 12. 2015, avšak rozsudek vypracoval až dne 16. 2. 2016,
20. sp. zn. 47 Nc 151/2013, v níž vyhlásil rozsudek dne 16. 12. 2015, avšak rozsudek nadiktoval až dne 26. 2. 2016,

pokračování

21. sp. zn. 47 Nc 2366/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 16. 12. 2015, avšak rozsudek nadiktoval až dne 17. 3. 2016,
22. sp. zn. P 76/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 16. 12. 2015, avšak rozsudek nadiktoval až dne 9. 2. 2016,
23. sp. zn. P 343/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 16. 12. 2015, avšak rozsudek vypracoval až dne 16. 2. 2016,
24. sp. zn. 47 Nc 1057/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 21. 12. 2015, avšak rozsudek nadiktoval až dne 26. 2. 2016,
25. sp. zn. P 504/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 11. 1. 2016, avšak rozsudek vypracoval až dne 16. 3. 2016,
26. sp. zn. P 449/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 11. 1. 2016, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,
27. sp. zn. 47 Nc 1074/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 13. 1. 2016, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,
28. sp. zn. P 114/2013, v níž vyhlásil rozsudek dne 13. 1. 2016, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,
29. sp. zn. P 88/2013, v níž vyhlásil rozsudek dne 18. 1. 2016, avšak rozsudek nadiktoval až dne 23. 3. 2016,
30. sp. zn. 47 Nc 1068/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 18. 1. 2016, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,
31. sp. zn. 47 Nc 916/2014, v níž vyhlásil rozsudek dne 18. 1. 2016, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,
32. sp. zn. P 455/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 18. 1. 2016, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l

povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů,

t í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. d) zákona č. 6/2002 Sb.

k á r n é o p a t ř e n í ve formě odvolání z funkce soudce.

O d ů v o d n ě n í :**I. Obsah návrhu**

Kárný navrhovatel podal návrh na zahájení kárného řízení, neboť kárně obviněný soudce podle jeho názoru jako soudce Okresního soudu ve Zlíně nedodržel zákonem stanovenou povinnost dle § 158 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 1 odst. 2 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z. ř. s.“) vyhotovit a odeslat rozsudek ve lhůtě 30 dnů od jeho vyhlášení, případně ve lhůtě prodloužené předsedou soudu, v celkem 32 věcech.

K tomu kárný navrhovatel dodal, že přestože § 158 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s. stanoví povinnost soudci ve lhůtě 30 dnů od vyhlášení rozsudku zajistit odeslání stejnopisu jeho vyhotovení účastníkům řízení, kárně obviněnému je vytýkána pouze nečinnost v době od vyhlášení rozsudku do jeho nadiktování, resp. předání vyhotoveného rozsudku kanceláři, neboť poté již splnění zákonné lhůty závisí především na činnosti soudní kanceláře. Předmětem kárného návrhu jako prostředku *ultima ratio* dle navrhovatele nejsou ani méně závažná překročení zákonných lhůt kárně obviněným. Dle navrhovatele je však nutno současně zdůraznit, že i ty rozsudky, které kárně obviněný stihne nadiktovat v zákonem stanovené lhůtě, předává soudní kanceláři zásadně vždy těsně před skončením této lhůty a v důsledku toho je soudní kancelář v zákonné lhůtě často nezvládne odeslat účastníkům řízení. Díky tomuto „lajdáckému“ přístupu kárně obviněného jsou tak příslušné administrativní pracovníce v neustálém a zcela zbytečném pracovním stresu.

Kárný navrhovatel dále zdůraznil, že při podání kárného návrhu byla zachována subjektivní i objektivní lhůta stanovená v § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“), neboť se o spáchání popsanych skutků dozvěděl až z výsledků proverek provedených v souvislosti s kontrolou dodržování lhůt stanovených pro vypravení vyhlášených rozsudků v občanském soudním řízení a na základě stížností účastníků, když první související stížnost byla podána dne 12. 1. 2016 a první provereka výše uvedených věcí proběhla dne 29. 1. 2016.

Kárný navrhovatel poznamenal, že si je vědom toho, že podání kárného návrhu je až krajním prostředkem, avšak je toho názoru, že jiné, mírnější prostředky nápravy již

pokračování

ztratily smysl. Aby si kárně obviněný soudce plnil zákonné povinnosti, bylo nutno na něj vždy vyvíjet soustavný tlak prostřednictvím opakovaných kontrol, domluv, ústních či písemných výtek. Písemné výtky mu přitom byly uděleny za zaviněné porušení povinností soudce rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů. Rozhodnutím kárného senátu Vrchního soudu v Olomouci ze dne 7. 9. 2007, sp. zn. 1 Ds 9/2007, mu bylo uloženo kárné opatření spočívající ve snížení platu o 20 % na dobu 4 měsíců za průtahy při vyřizování celkem 51 exekučních věcí v období od 1. 1. 2004 do 24. 5. 2007. Rozhodnutím kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2015, č. j. 13 Kss 2/2015 – 124, bylo JUDr. J. B. uloženo kárné opatření spočívající ve snížení platu o 25 % na dobu 9 měsíců za nedodržení zákonných lhůt k vypravení rozhodnutí, a to celkem v 42 věcech, které mu byly přiděleny k vyřízení.

Kárný navrhovatel dále doplnil, že JUDr. B. není dle jeho názoru oproti jiným kolegům na daném soudu nijak nadměrně zatížen, současné vedení soudu vždy důsledně dbalo na rovnoměrné zatížení všech soudců, přičemž kárně obviněný svými výkony vždy pokulhával za ostatními bez ohledu na přidělenou agendu. Ze soudců se specializací na věci péče o nezletilé v současnosti ve vztahu k množství neskončených věcí nevykazuje horší výsledky než ostatní. Co se však týká včasnosti vyhotovování rozsudků, vykazuje jednoznačně nejhorší výsledky ze všech soudců zdejšího soudu.

Kárně obviněný se dle kárného navrhovatele vždy vyznačoval velmi chaotickým přístupem k práci a absencí logického systému její organizace. I v této oblasti mu vedení soudu vycházelo vstříc, když mu byli do senátu přiděleni vždy takoví administrativní i odborní pracovníci, kteří byli schopni tyto jeho nedostatky alespoň částečně eliminovat. Již delší dobu má k dispozici vyšší soudní úředníci, která mu kompletně připravuje spisy na jednání, zajišťuje důkazní prostředky a rovněž tato jednání nařizuje. Další vyšší soudní úřednice mu vyhotovuje většinu vyhlášených rozsudků. Kárně obviněný při kárném jednání před Nejvyšším správním soudem vedeném pod sp. zn. 13 Kss 2/2015 ve své výpovědi potvrdil své dobré pracovní podmínky i podporu ze strany vedení soudu. Vedení soudu také v jeho případě přistupovalo velmi vstřícně k žádostem o prodloužení zákonné lhůty k vyhotovení rozsudku, přestože tohoto institutu využíval nejčastěji ze všech soudců Okresního soudu ve Zlíně. Nespolehlivost a nedochvilnost JUDr. B. je dle kárného navrhovatele mezi podřízenými administrativními pracovníky daného soudu přímo pověstná. Skutečnost, že ke kárně obviněnému vedení soudu vždy přistupovalo velmi vstřícně a snažilo se mu zajistit ty nejlepší podmínky, potvrzuje i fakt, že dne 1. 9. 2012 byl na vlastní žádost pověřen vyřizováním jiné agendy, přičemž dosavadní specializace na rozhodování ve věcech exekučních mu byla změněna na rozhodování ve věcech péče o nezletilé.

V loňském roce se však dle kárného navrhovatele veškerá mírnější opatření začala zcela míjet účinkem, přičemž kárně obviněný své zákonné povinnosti nezačal řádně plnit ani přes opakované hrozby podání kárného návrhu. Práce kárně obviněného se dokonce nijak nezlepšila ani přes podání kárné žaloby a následné kárné odsouzení kárným senátem Nejvyššího správního soudu dne 21. 10. 2015. Přestože byl JUDr. J. B. kárně potrestán za nedodržování zákonné lhůty při vyhotovování svých rozhodnutí, množství nevyhotovených rozsudků v zákonné lhůtě opět neustále narůstá a kárně obviněný v podstatě nereaguje na jakoukoliv snahu vedení soudu tuto situaci zlepšit. Souběžně

s přibývajícím počtem nevyhotovených rozsudků narůstá i množství stížností na uvedená pochybení kárně obviněného, které již nelze vzhledem k přístupu kárně obviněného uspokojivě řešit a zajistit neprodlené vyhotovení alespoň těch rozhodnutí, které jsou předmětem stížností. Rovněž neustále přibývá i interních stížností civilních soudců zdejšího soudu, kteří kvůli nevyhotoveným rozsudkům JUDr. B. nemohou vydat rozhodnutí ve věci rozvodu účastníků, o jejichž nezletilém dítěti kárně obviněný rozhodoval.

Kárný navrhovatel dále podotkl, že podle ustálené judikatury kárného soudu je prvořadým úkolem soudce písemně vyhotovit vyhlášené meritorní rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě, přičemž tento úkol je prioritní i ve vztahu k většině dalších povinností soudce. Opačný postup je v rozporu s požadavkem právní jistoty účastníků řízení a dosažení zamýšlených právních účinků vyhlášených rozhodnutí. Tato skutečnost je navíc umocněna agendou péče o nezletilé, kterou rozhoduje kárně obviněný, kdy musí soud často velmi urgentně poskytnout ochranu zájmu nezletilého dítěte, a má proto podle § 471 odst. 2 z. ř. s. povinnost postupovat s největším urychlením.

Dle kárného navrhovatele se přitom u kárně obviněného zjevně nejedná o ojedinělá pochybení, ale celkový komplex nedostatků představujících narušení důstojnosti soudcovské funkce a ohrožení důvěry v odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Kárný navrhovatel je proto přesvědčen, že kárně obviněný není způsobilý pro výkon funkce soudce z důvodu své nedostatečné odbornosti a opakovaného narušení důstojnosti soudcovské funkce. Kárný navrhovatel připomněl, že JUDr. B. je soudcem od roku 1985 (s přestávkou pěti let) a již v jeho prvním období 1985 – 1990 byly dle jeho pracovního hodnocení zjišťovány nedostatky spočívající v průtazích při předkládání spisů krajskému soudu a při rozhodování náročnějších věcí. Posléze se v jeho činnosti projevila naprostá chaotičnost, nesystematičnost a neschopnost průběžného vyřizování jiných než sledovaných věcí. Bohužel si není schopen zajistit ani minimální část autority, která je pro výkon funkce soudce nezbytná. Nyní je zcela zjevné, že kárně obviněný JUDr. B. není schopen zásadní změny svého zcela nevyhovujícího stylu práce, naopak dochází k jeho neustálému zhoršování, což se neslučuje s řádným výkonem funkce soudce.

Kárný navrhovatel poukázal rovněž na nález Ústavního soudu ze dne 21. 1. 2008, sp. zn. III. ÚS 1076/07, č. 14/2008 Sb. ÚS, v němž Ústavní soud konstatoval, že kárné provinění spočívající v několikaměsíčních průtazích s vyhotovením písemných znění trestních rozsudků je vzhledem k předchozím výtkám uloženým stěžovateli v citované věci za stejné nedostatky v jeho práci soudce a jejich dopadům do právní jistoty obviněných osob natolik závažné, že by nebylo možné vytýkat kárnému soudu, pokud by i jen za toto kárné provinění sáhl ke krajnímu kárnému opatření spočívajícímu v odvolání z funkce soudce. Kárný navrhovatel dále dodal, že uvedený názor lze aplikovat tím spíše v agendě péče o nezletilé, kterou rozhoduje kárně obviněný, v níž je zapotřebí urgentně poskytnout ochranu zájmu nezletilých dětí a soudy mají ze zákona povinnost postupovat s největším urychlením. Nezletilé děti často v důsledku nevyhotovených rozsudků zůstávají bez finančních prostředků, neboť bez písemného vyhotovení rozsudku nelze zahájit exekuci, případně tito nezletilí zůstávají bezdůvodně v ústavech. Kárně obviněnému navíc byly ukládány nejen písemné výtky, ale zejména byl sotva před šesti měsíci potrestán kárným

pokračování

soudem za stejné nedostatky spočívající v nedodržení zákonných lhůt k vypravení rozhodnutí, a to v mimořádně vysokém počtu věcí.

Podle kárného návrhovatele z rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2015, č. j. 13 Kss 2/2015 – 124, vyplývá, že kárný soud nemohl vyhovět návrhu na uložení nejprísnějšího kárného opatření v podobě odvolání z funkce vzhledem k tomu, že na kárně obviněného JUDr. J. B. bylo třeba hledět, jako by dosud nebyl kárně postižen. Proto mu byla jako kárné opatření uložena finanční sankce při horní hranici zákonného rozpětí. Uvedené omezení pro odvolání z funkce již nyní neplatí a navíc je třeba zdůraznit, že uložená finanční sankce zjevně k žádné nápravě nevedla. Kárně obviněný znovu přestal dodržovat své zákonné povinnosti v podstatě ihned po vyhlášení kárného rozhodnutí. V současné době, kdy se popisovaná situace neustále zhoršuje, proto kárný návrhovatel považuje jakoukoliv finanční sankci pro kárně obviněného za nedostatečnou, neúčinnou a tím i zbytečnou.

Vzhledem k tomu kárný návrhovatel navrhl dle svého názoru jediné vhodné kárné opatření, a to odvolání kárně obviněného z funkce soudce dle § 88 odst. 1 písm. d) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), a to zejména s odkazem na citovaný nálezn Ústavního soudu ze dne 21. 1. 2008, sp. zn. III. ÚS 1076/07 a rozhodnutí kárného soudu ze dne 21. 10. 2015, č. j. 13 Kss 2/2015 - 124.

II. Vyjádření kárně obviněného soudce

JUDr. B. se prostřednictvím svého obhájce ke kárnému návrhu vyjádřil dne 18. 5. 2016, přičemž potvrdil, že v některých případech skutečně nadiktoval rozsudky pozdě. Na svou obhajobu přitom uvedl, že měl až do začátku března 2016 zdravotní problémy. Nicméně ke dni 21. 4. 2016, kdy se kárně obviněný dozvěděl o tomto kárném řízení, již měl všechny rozsudky nadiktované.

Dále kárně obviněný poznamenal, že předpokládá, že kárný soud k hodnocení jeho osoby využije důkazy z připojeného spisu 13 Kss 2/2015, včetně skutečnosti, že stále ještě průběžně vyřizuje některé exekuční věci. Kárně obviněný dále podotkl, že se považuje za soudce, který nemá problém s rozhodováním či s rychlostí nařizování věcí a jehož rozsudky jsou v případě odvolání ve velké většině soudem II. stupně potvrzovány či měněny na základě důkazů, které byly shromážděny v řízení v I. stupni.

Kárně obviněný dále zopakoval, že pozdní vyhotovení rozsudků v období listopadu 2015 až března 2016 bylo dáno především jeho zdravotními problémy. Na začátku listopadu 2015 měl silnou chřipku a následně měl problémy s hybností, které byly začátkem roku 2016 diagnostikovány jako posun meziobratlových plotének. Z tohoto důvodu tedy kárně obviněný chodil na rehabilitace a svou pracovní neschopnost ukončil dne 8. 3. 2016. Od té doby se cítí zdravý a za měsíc a půl již vše dohnal.

Jako důkaz kárně obviněný přiložil výpis ze své zdravotní karty a statistiku výkonnosti opatrovnických soudců za měsíc duben 2016. Z této statistiky dle kárně

obviněného vyplývá, že vyřídil nejvíce věcí, přičemž měl největší nápad a z hlediska počtu nevyřízených věcí je průměrným soudcem.

Na závěr kárně obviněný podotkl, že jeho chybou je rychlost diktování rozhodnutí za situace, kdy má zdravotní problémy, které mu brání v soustředění. Na druhou stranu však má za to, že jeho zdravotní stav je už skoro tři měsíce dobrý, což je znát i na jeho výkonnosti. Kárně obviněný rovněž označil za chybu, že více nevyužil možnost požádat vedení soudu o prodloužení lhůty k nadiktování rozhodnutí, což bylo částečně dáno rozpačitým vztahem, který má s vedením soudu po předešlém kárném řízení.

III. Ústní jednání, dokazování

Při ústním jednání konaném dne 25. 5. 2016 kárný navrhovatel zopakoval obsah kárného návrhu. Kárný navrhovatel dále doplnil, že kárný návrh podal proto, že již neví, co má dál dělat, neboť od minulého kárného návrhu se situace nezměnila. Kárně obviněný si z předchozího kárného rozhodnutí vzal pouze to, že je dlouhodobým zkušeným soudcem a není třeba, aby své chování jakkoli měnil, což dle kárného navrhovatele dával JUDr. B. taktéž patřičně najevo. Dle kárného navrhovatele se změnilo jediné to, že od nového roku posílil opatrovnické oddělení soudu tím, že přijal jako asistentku soudce doc. Š. z Právnické fakulty UP v Olomouci, díky níž může vyšší soudní úřednice JUDr. B. místo deseti rozsudků psát dvacet a více rozsudků měsíčně, a to nejen těch jednoduchých. JUDr. B. má tedy dle kárného navrhovatele k dispozici „*maxi tým*“, který se skládá z velmi zkušené rejstříkové vedoucí, z tajemníka, který je bývalým soudcem, byť nemůže tuto funkci vykonávat ze zdravotních důvodů, nicméně se stará JUDr. B. o dobíhající exekuční věci, jichž má JUDr. B. přitom už jen minimum, a občas se stává i to, že složité rozhodnutí mu napíše velmi fundovaný asistent z civilního oddělení. Dále pak má JUDr. B. k dispozici vyšší soudní úřednici, která mu připraví celý spis na jednání, dokonce mu i nařídí jednání na konkrétní termín, čehož nikdo další ze soudců daného soudu nevyužívá. Proto se dle kárného navrhovatele často stává, že JUDr. B. otevře spis až v jednací síni. Kárný navrhovatel dále dodal, že JUDr. B. má k dispozici ještě další vyšší soudní úřednici, která mu od nového roku píše už nikoliv jen deset, ale dvacet i více rozhodnutí měsíčně. Závěrem kárný navrhovatel zdůraznil, že nemá nic proti kárně obviněnému soudci, má k němu dokonce přátelský vztah, jde mu však o to, aby vše fungovalo a aby stále jen neřešil stížnosti na kárně obviněného.

Obhájce kárně obviněného odkázal na své písemné vyjádření a dodal, že považuje za podstatné, že rozhodnutím ze dne 21. 10. 2015, sp. zn. 13 Kss 2/2015, již kárný senát JUDr. B. jednou potrestal, čímž se nyní uváděné osobní charakteristiky a stížnosti na předchozí jednání částečně uzavřely. Skutečnost, že následně nastala recidiva, je sice dle obhajoby vážná, nicméně ji lze vysvětlit zdravotními obtížemi kárně obviněného. Další podstatný moment obhajoba spatřovala ve skutečnosti, že v polovině dubna 2016 již byly všechny původně nevyhotovené rozsudky vyhotoveny. Obhájce souhlasil s tím, že kárný navrhovatel zorganizoval práci na opatrovnickém oddělení soudu, ovšem označil za zásadní, že rozhodnutí se vydávají, JUDr. B. soudí a jeho rozsudky se neruší. Právě Okresní soud ve Zlíně přitom z hlediska délky řízení v opatrovnických věcech patří ke špičce v rámci celé jižní Moravy. Přestože tedy u kárně obviněného nastala recidiva,

pokračování

obhajoba je přesvědčena, že by měl dostat ještě šanci, neboť při dobré organizaci práce vykonává to podstatné, co soudce vykonávat má, to znamená, že soudí a rozhoduje.

Předseda kárného senátu dále v souladu s § 13 a § 17 odst. 3 zákona č. 7/2002 Sb. seznámil účastníky řízení s výsledky předběžného šetření kárného senátu ve věci s tím, že si kárný senát Nejvyššího správního soudu vyžádal spisy Okresního soudu ve Zlíně (resp. jejich ověřené kopie), jichž se týkají skutky, v nichž navrhovatel spatřuje kárné provinění.

Účastníci řízení vyjádřili souhlas s tím, aby při jednání následně nebyly podrobně probírány veškeré jednotlivé skutky, ale pouze ty, k nimž se přímo vztahovaly další listiny účastníky řízení předložené, jež předseda kárného senátu zároveň při jednání provedl k důkazu. Vedle výpisů z informačního systému ISAS byly k některým vytýkaným skutkům zároveň předloženy následující části stížnostních spisů: vyjádření místopředsedy OS ve Zlíně Mgr. Petra Hanáčka ze dne 29. 1. 2016, **sp. zn. 52 St 2/2016**, ke stížnosti matky na průtahy v řízení a dále opětovná navazující stížnost matky ze dne 12. 4. 2016, **sp. zn. 52 St 11/2016**; podání opatrovníka (Úřadu městského obvodu Ostrava - Jih, odboru sociálně právní ochrany dětí) ze dne 16. 3. 2016, **sp. zn. 52 St 8/2016**; stížnost matky ze dne 22. 2. 2016, **sp. zn. 52 St 4/2016**; stížnost matky ze dne 21. 3. 2016, **sp. zn. 52 St 7/2016**; úřední záznam telefonické stížnosti matky pořízený předsedou OS ve Zlíně dne 25. 2. 2016, **sp. zn. 52 St 5/2016** a korespondující vyjádření místopředsedy OS ve Zlíně Mgr. Petra Hanáčka ze dne 3. 3. 2016, **sp. zn. 52 St 5/2016**; úřední záznam telefonické stížnosti matky pořízený předsedou OS ve Zlíně dne 25. 2. 2016, **sp. zn. 52 St 6/2016** [viz podrobně část IV. tohoto rozhodnutí *Zjištění kárného soudu k jednotlivým vytýkaným skutkům*, body 1), 2), 12), 18), 20) a 29)]. Popis relevantních částí spisů a jednotlivé skutkové závěry, k nimž kárný senát dospěl, jsou rovněž obsaženy v části IV. tohoto rozhodnutí.

Kárný senát dále v souladu s § 17 odst. 4 zákona č. 7/2002 Sb. provedl další listinné důkazy, které byly předloženy kárným navrhovatelem nebo kárně obviněným ať již během písemné části řízení nebo při jednání. Konkrétně bylo provedeno dokazování následujícími listinami:

Kárný navrhovatel především předložil **zprávy o kontrole spisů přidělených do soudního oddělení č. 47 ze dne 29. 1. 2016 a ze dne 29. 2. 2016, sp. zn. 50 Spr 79/2016**, jejichž obsah dle zjištění kárného soudu odpovídá vymezení skutků, kterých se měl JUDr. B. dle kárného návrhu dopustit (viz část IV. *Zjištění kárného soudu k jednotlivým vytýkaným skutkům*); k těmto zprávám byl dále přiložen seznam nenadiktovaných rozsudků vydaných od 1. 11. 2015 (stav k 18. 1. 2016), seznam rozsudků vydaných od 1. 11. 2015 vypravených po lhůtě (stav k 18. 1. 2016) a seznam nevypravených rozsudků po lhůtě řešitele JUDr. B. (stav ke dni 23. 2. 2016).

Kárný navrhovatel dále předložil **Rozvrh práce Okresního soudu ve Zlíně pro rok 2016, sp. zn. 50 Spr 2190/2015**, z něhož kárný soud zjistil, že kárně obviněnému jsou v tomto roce přidělovány věci péče o nezletilé a dále rozhodování dle § 2 písm. a), b), c), d) a s) z. ř. s.; shodnou agendu rozhodují rovněž JUDr. P. a JUDr. H.; tuto agendu, ovšem včetně věcí s cizím prvkem, dále řeší JUDr. Z., která má dle rozvrhu práce 90 % nápad věcí, a Mgr. B., jež je ovšem bez nápadu nových věcí; stejně tak i z **Rozvrhu práce Okresního soudu ve Zlíně pro rok 2015, sp. zn. 50 Spr 2152/2014**, jenž je součástí spisu

kárného soudu sp. zn. 13 Kss 2/2015 ve věci předcházejícího kárného řízení proti JUDr. B. připojeného kárným soudem i k této věci, vyplývá, že shodnou agendu jako kárně obviněný [tj. péče o nezletilé a rozhodování dle § 2 písm. a), b), c), d) a s) z. ř. s.] rozhodovali v daném roce rovněž JUDr. P. a JUDr. H..

Kárný navrhovatel dále předložil **měsíční přehledy výkonnosti na jednotlivé řešitele v agendě rejstříků P a Nc**, a to za jednotlivé měsíce **října 2015 až února 2016**. Tyto výkazy sledují počty převzatých, obživlých, napadlých, vyřízených a nevyřízených věcí u jednotlivých soudců rozhodujících tuto agendu, přičemž nevyřízené věci jsou dále tříděny podle stáří. Kárný soud ve vztahu k počtu věcí vyřízených kárně obviněným a počtu věcí vyřízených z hlediska nápadu srovnatelnými soudci z předložených přehledů zjistil, že:

- v období od 1. 10. 2015 do 31. 12. 2015 JUDr. B. vyřídil 121 věcí, JUDr. P. 135 a JUDr. H. 120 věcí;

- v období od 1. 1. 2016 do 29. 2. 2016 JUDr. B. vyřídil 73 věcí, JUDr. P. 82 a JUDr. H. 106 věcí;

Kárný soud z přehledu za měsíc únor 2016 rovněž zjistil, že JUDr. B. měl na konci uvedeného měsíce celkem 122 nevyřízených věcí, z toho 74 do 3 měsíců starých, 23 od 3 do 6 měsíců, 15 od 6 měsíců do 1 roku, 9 od 1 roku do 3 let a 1 věc starší 3 let; JUDr. P. měla k témuž datu celkem 119 nevyřízených věcí, z toho 59 do 3 měsíců starých, 25 od 3 do 6 měsíců, 23 od 6 měsíců do 1 roku, 11 od 1 roku do 3 let a 1 věc starší 3 let; JUDr. H. měl k témuž datu celkem 75 nevyřízených věcí, z toho 42 do 3 měsíců starých, 12 od 3 do 6 měsíců, 13 od 6 měsíců do 1 roku, 6 od 1 roku do 3 let, 1 věc od 3 do 5 let a 1 věc starší 5 let.

Kárně obviněný dále předložil obdobný **přehled za měsíc duben 2016**, z něhož vyplývá, že JUDr. B. měl na konci uvedeného měsíce celkem 124 nevyřízených věcí, z toho 75 do 3 měsíců starých, 16 od 3 do 6 měsíců, 18 od 6 měsíců do 1 roku, 12 od 1 roku do 2 let a 3 věci starší 2 let; JUDr. P. měla k témuž datu celkem 127 nevyřízených věcí, z toho 74 do 3 měsíců starých, 20 od 3 do 6 měsíců, 20 od 6 měsíců do 1 roku, 9 od 1 roku do 2 let a 4 věci starší 2 let; JUDr. H. měl k témuž datu celkem 74 nevyřízených věcí, z toho 49 do 3 měsíců starých, 9 od 3 do 6 měsíců, 7 od 6 měsíců do 1 roku, 7 od 1 roku do 2 let a 2 věci starší 2 let. Podle téhož dokumentu vyřídil JUDr. B. v dubnu 2016 57 věcí, JUDr. P. 46 a JUDr. H. 56.

Navrhovatel dále předložil **písemnou výtku dle § 88a zákona o soudech a soudcích ze dne 27. 11. 2015, sp. zn. 50 Spr 2175/2015**, kterou JUDr. B. udělil předseda OS ve Zlíně za neodůvodněné průtahy při vyřizování věci sp. zn. 22 Nc 1566/2008, v níž bylo dne 8. 8. 2013 vydáno rozhodnutí, proti kterému bylo podáno dne 15. 7. 2014 odvolání, spis však byl předložen odvolacímu soudu až dne 26. 5. 2015; v daném období přitom zůstal spis sp. zn. 22 Nc 1566/2008 převážnou dobu bez jakéhokoli úkonu v kanceláři JUDr. B.. Dále je uvedeno, že po projednání tohoto pochybení s JUDr. B. a s přihlédnutím k jeho snaze o zlepšení organizace práce a odstranění neodůvodněných průtahů se jeví udělení výtky jako dostačující opatření. Případná další pochybení obdobného charakteru však již

pokračování

vzhledem k jejich neustálému opakování nebude možné posuzovat jako méně významný nedostatek v práci a bude opět podán návrh na zahájení kárného řízení.

Navrhovatel dále znovu předložil listiny, které již byly kárným soudem provedeny k důkazu ve věci sp. zn. 13 Kss 2/2015:

Pracovní posudek JUDr. J. B. ze dne 28. 6. 1995, sp. zn. Spr 973/95, který vypracovala tehdejší místopředsedkyně OS ve Frýdku - Místku JUDr. Helena Veličková. Z něho vyplývá, že u JUDr. B. byly „[v] počátcích jeho rozhodovací činnosti (...) zjišťovány občasné nedostatky spočívající v průtazích při předkládání spisů krajskému soudu a při rozhodování náročnějších věcí. Po vytknutí uvedených závad projevil snahu o nápravu, zrychlil postup řízení a došlo ke zlepšení rozhodovací činnosti. Pracoval bez větších nedostatků, docházku do zaměstnání měl dobrou. Po stránce charakterové a povahové lze hodnotit JUDr. B. jako snaživého soudce, ochotného zastoupit za chybějící pracovníky. V kolektivu spolupracovníků byl jmenovaný pro své povahové vlastnosti a bezkonfliktní přístup oblíben“.

Rozhodnutí kárného senátu Vrchního soudu v Olomouci ze dne 7. 9. 2009, sp. zn. 1 Ds 9/2007, jímž bylo JUDr. B. uloženo kárné opatření dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích spočívající ve snížení platu o 20 % na dobu čtyř měsíců za spáchání kárného provinění spočívajícího v průtazích v celkem 51 exekučních věcech. Z přiloženého přípisu předsedy tehdejšího kárného senátu vyplývá, že toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 18. 10. 2007.

Pracovní charakteristika JUDr. B. ze dne 13. 8. 2007, sp. zn. Spr 303/2007, která se rovněž vztahuje k uvedenému kárnému řízení a v níž tehdejší předseda OS ve Zlíně, JUDr. Jiří Dufek uvádí, že JUDr. B. v rámci exekuční agendy „doposud působil v poměrně složitých podmínkách“, které jsou v tomto dokumentu podrobně charakterizovány. Dále ovšem uvádí, že se JUDr. B. ani v nejmenším nedařilo se s touto situací vypořádat. Po celé období jeho soudcovské činnosti v ní totiž měla dominovat chaotičnost a nesystematičnost, kdy JUDr. B. neměl představu o stavu jím vyřizované agendy, o jejím aktuálním složení, byť se mu dařilo vyřizovat alespoň ty věci, které byly sledovány, tzn. především ty, v nichž se účastníci dožadovali provedení úkonů směřujících k rozhodnutí. Po celé dané období měla být JUDr. B. věnována nadstandardní péče ze strany kanceláře, alespoň tedy ve smyslu uspořádání stovek spisů v jeho kanceláři dle druhu agendy, ve smyslu upozorňování na nutnost provést ihned v té či oné věci neodkladný úkon apod.

Písemná výtku dle § 88a zákona o soudech a soudcích ze dne 13. 10. 2009, sp. zn. Spr 587/2009, kterou udělil předseda OS ve Zlíně JUDr. B. v souvislosti s prověrkou věcí výkonů rozhodnutí starších pěti let, které nebyly dosud pravomocně nařízeny. V šestnácti exekučních věcech nebyl přitom ve vymezeném období učiněn žádný úkon a v jedné věci nebyla exekuce nařízena v zákonem stanovené lhůtě.

Písemná výtku dle § 88a zákona o soudech a soudcích ze dne 7. 12. 2012, sp. zn. 50 Spr 644/2012, z jejíhož obsahu vyplývá, že ji udělil předseda OS ve Zlíně JUDr. B. za nečinnost při vyřizování celkem 13 exekučních věcí, přičemž měl JUDr. B. zaviněně porušit povinnost soudce rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů stanovenou v § 79 zákona o soudech a soudcích. V závěru je uvedeno, že vzhledem k tomu,

že JUDr. B. v průběhu subjektivní lhůty k podání kárného návrhu učinil ve všech specifikovaných věcech úkony směřující k jejich ukončení a většina z nich je již pravomocně skončena, jeví se udělení výtky jako postačující opatření. Dále je uvedeno, že při úvaze o kárném postihu bylo rovněž vzato v úvahu i značné množství exekučních nedodělků, které ještě v nedávné době mohly exekučním soudcům bránit v plynulém vyřizování věcí; do budoucna však by již nebylo možné od vedení soudu v obdobných případech očekávat jakoukoli shovívavost.

Stanovisko soudcovské rady Okresního soudu ve Zlíně k osobě soudce JUDr. B. ze dne 24. 6. 2015, podle jehož závěrů se jedná o člověka nekonfliktního, který je spíše pasivní, přičemž z rozhovoru s ním lze nabýt dojmu, že nemá odbornost a vlastnosti potřebné pro výkon funkce soudce. Ačkoliv dle soudcovské rady vykazuje znaky, že je pod enormním stresem, jehož příčinou je jednoznačně výkon funkce soudce, je veden jedinou snahou, a to přežít v pozici soudce do dosažení důchodového věku. Z lidského hlediska je tato snaha pochopitelná, na druhou stranu z pozice profesní JUDr. B. jako soudce svým počínáním poškozuje nejen justici, jejíž renomé budují ostatní soudci a soudní personál, ale hlavně účastníky řízení (v jeho případě zejména nezletilé děti), aniž by zde byla reálná možnost jeho nápravy.

K výzvě soudu kárný návrhovač opět předložil rovněž **osobní spis kárně obviněného, sp. zn. 853/95**, z něhož nad rámec již uvedeného vyplývá, že JUDr. B. od 18. 12. 1985 do 30. 6. 1990, vykonával funkci soudce na občanskoprávním úseku u Okresního soudu ve Frýdku - Místku (čekaťem u tohoto soudu byl přitom od 1. 10. 1983). Tento pracovní poměr byl ukončen výpovědí ze strany JUDr. B.. V období od 1. 7. 1990 do 30. 6. 1993 JUDr. B. působil jako právník u Třineckých železáren, a. s. Od 1. 7. 1993 do 2. 10. 1995 vykonával advokacii. Dne 3. 10. 1995 byl JUDr. B. opětovně jmenován soudcem, dne 4. 10. 1995 byl přidělen k výkonu soudcovské funkce k Okresnímu soudu ve Zlíně a jmenován předsedou senátu tohoto soudu a v této pozici působí dosud. Osobní spis dále obsahuje **rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 21. 10. 2015, č. j. 13 Kss 2/2015 – 124**, vydané tímto kárným senátem v již opakovaně zmiňovaném předcházejícím kárném řízení proti JUDr. B.. Tímto rozhodnutím byl JUDr. B. uznán vinným, že se dopustil kárného provinění spočívajícího v tom, že v celkem 42 věcech péče o nezletilé a svéprávnosti uvedených v části I. výroku rozhodnutí nedodržel zákonnou lhůtu pro vyhotovení rozsudku. Tato pochybení hodnotil kárný soud v odůvodnění svého rozhodnutí jako závažná, neboť se jich kárně obviněný dopustil ve vysokém počtu věcí a průtahy, které tím způsobil, jsou rovněž značné, tedy pohybují se nejen v řádu týdnů, ale v řadě případů i měsíců. Za toto kárné provinění bylo kárně obviněnému uloženo kárné opatření ve formě snížení platu o 25 % na dobu 9 měsíců. Naopak v části II. výroku rozhodnutí kárný soud zprostil JUDr. B. kárného obvinění spočívajícího v překročení zákonné lhůty k vyhotovení a vypravení rozhodnutí ve dvou věcech, neboť v nich byla lhůta překročena „pouze“ o necelé 2 týdny, a dále v části vytýkající opožděné zahájení jednání v celkem 62 věcech. Kárný soud neshledal, že by uvedená vytýkaná pochybení dosahovala intenzity kárného provinění. Kárný soud dále zprostil JUDr. B. obvinění spočívajícího v tom, že ve třech případech údajně nezajistil důstojný průběh jednání, a nechoval se tak, aby nezavdal příčinu ke snížení důvěry v soudnictví a důstojnosti soudcovské funkce, neboť kárný soud dospěl k závěru, že uvedené skutky nebyly kárně obviněnému prokázány.

pokračování

Kárně obviněný konečně předložil společně se svým vyjádřením též **výpis ze své zdravotní dokumentace vedené praktickou lékařkou MUDr. P. B.** Pokud jde o sledované období, konstatuje se zde dne 2. 11. 2015 opar na horním rtu, chrapot, kašel, dne 8. 12. 2015 a 26. 1. 2016 se konstatuje kardiologický nález, systologický šelest srdeční s tím, že má JUDr. B. za 6-9 měsíců termín u kardiologa. Zároveň dne 26. 1. 2016 zaznamenána bolest v zádech, medikován Dorsiflex. Dne 1. 2. 2016 předepsána rehabilitace, dne 8. 3. 2016 doporučen rtg páteře a konzultace neurologa, následuje zpráva MUDr. P. H. ze dne 28. 4. 2016 o neurologickém vyšetření JUDr. B. v Privátní neurologické ambulanci ve Zlíně, konstatovány bolesti páteře, které se projevují od ledna 2016, po rehabilitaci úleva, nyní již jen mírná parestezie a bolesti nanejvýš při chůzi a statických polohách, v sedě úleva, doporučena medikace a dále rehabilitace cvičením, jógou a častou chůzí. Při opětovném zhoršení nutná kontrola s došetřením.

V průběhu jednání kárně obviněný dále předložil **potvrzení praktické lékařky MUDr. P. B. ze dne 24. 5. 2016**, dle něhož měl JUDr. B. od začátku listopadu 2015 do začátku března 2016 vleklé zdravotní problémy spočívající v nemocech dýchacího a oběhového systému a následně měl velké zdravotní problémy s hybností spočívající v bolestech bederní páteře, které vystřelovaly do pravé nohy; JUDr. B. bral pravidelně léky včetně antibiotik, chodil na rehabilitační cvičení a byl i v pracovní neschopnosti. K tomu se váže též kopie **průkazu z rehabilitačního centra ve Zlíně**, z něhož vyplývá, že JUDr. B. v průběhu měsíce února a března t. r. docházel zhruba jednou týdně na rehabilitaci.

Kárný navrhovatel k uvedeným důkazům uvedl, že ačkoliv nemůže zpochybnit zprávu lékaře, z jeho pohledu se zdravotní potíže kárně obviněného jeví jako účelové, neboť nevykazoval viditelné známky nemoci a na pracovní neschopnost odešel poté, kdy mu na konci února kárný navrhovatel sdělil, že na něj podává kárný návrh.

Kárně obviněný ke svému zdravotnímu stavu vypověděl, že měl problémy s hybností a páteří, které jej zatěžovaly v práci, a nemohl pracovat na plný výkon. Zrušil proto některá jednání a od 1. 3. do 8. 3. 2016 byl v pracovní neschopnosti.

V rámci svého **výsledku** kárně obviněný jako příčinu opětovného překračování zákonné lhůty pro vyhotovení rozhodnutí označil své zdravotní potíže. Kárně obviněný se domníval, že vedení soudu o jeho problémech ví a že je v pořádku, když rozsudky dodiktuje dodatečně. Z tohoto důvodu taktéž nežádal o prodloužení lhůty pro vyhotovení rozhodnutí, což připustil, že byla z jeho strany chyba. Všechny rozsudky následně vyhotovil ještě před tím, než se dozvěděl o tom, že je na něj podán kárný návrh. V současné době již jeho zdravotní potíže pominuly, k čemuž mu pomohly zejména rehabilitace, na které kárně obviněný docházel zhruba jednou týdně v období února až března 2016. Dosavadní nápad v opatrovnické agendě v rozmezí 40 až 50 věcí měsíčně označil kárně obviněný za zvladatelný a byl přesvědčen, že pokud bude zdravý, je schopen projednávat věci bez průtahů. JUDr. B. uvedl, že nyní nemá žádnou věc, v níž by nebylo ve lhůtě vyhotoveno rozhodnutí, a již má napsány všechny rozsudky, které byly vyhlášeny do 15. května 2016. Ve vztahu ke stále dobíhající exekuční agendě kárně obviněný uvedl, že měsíčně rozhoduje 10 až 15 těchto věcí, které mu zaberou zhruba 2 pracovní dny v měsíci. Jedná se o věci, které již byly meritorně skončeny, v nichž však musí nadále jako zákonný

soudce činit další úkony. K pracovním podmínkám na Okresním soudě ve Zlíně kárně obviněný uvedl, že všichni opatrovníční soudci mají podmínky stejné. Má k dispozici rejstříkovou vedoucí a spolu s JUDr. H. vyšší soudní úřednici (pí T.), která mu od února píše 20 jednodušších věcí za měsíc, dříve soudci mohli přidělovat 10 jednodušších věcí nebo 3 složitější za měsíc. Kárně obviněný dále potvrdil, že se s vyšší soudní úřednicí dohodl, aby mu v jednodušších věcech rovnou nařizovala jednání. Na dotaz, proč nestihl vyhotovit rozsudky ve věcech uvedených pod body 1) a 2) kárného návrhu, jež vyhlásil ještě před rozhodnutím kárného soudu v říjnu 2015, kárně obviněný uvedl, že se tak stalo opomenutím, neboť v té době ještě tak důkladně neevidoval, jaká rozhodnutí je třeba vyhotovit.

Kárný navrhovatel v rámci závěrečné řeči poznamenal, že vyjádření kárně obviněného, dle něhož rychle nařizuje věci, souvisí s tím, že si sám ještě ani jednu věc nenařídil a vše mu nařizuje vyšší soudní úřednice. Kdyby tomu tak nebylo, tak by byl dnes kárný návrh rozšířen o další průtahy v řízení. Kárný navrhovatel dále podotkl, že vzhledem k tomu, že JUDr. B. předával vyšší soudní úřednici rozsudek k vyhotovení 2 dny před koncem lhůty, bylo stanoveno, že má-li být rozsudek napsán vyšším soudním úředníkem, musí mu být předložen do 7 dnů od vyhlášení. Kárný navrhovatel následně shrnul, že JUDr. B. má k dispozici tajemníka, který mu hlídá a připravuje exekuční věci, dále má vyššího soudního úředníka, který mu vše nařizuje, a vyššího soudního úředníka, který mu píše více jak dvacet rozsudků měsíčně. K argumentaci kárně obviněného, že dnes již má vše napsané, kárný navrhovatel poznamenal, že podle systému ISAS většinu napsal někdo jiný. Pokud tedy něco funguje, je to tým JUDr. B., který byl sestaven tak, aby se eliminovala jeho chaotičnost. Kárný navrhovatel má proto za to, že v kárném řízení bylo prokázáno, že se kárně obviněný dopustil vytýkaného kárného provinění, přestože kárný navrhovatel činil maximum pro to, aby vše fungovalo. Vzhledem k vážnosti situace proto kárný navrhovatel navrhl odvolání kárně obviněného z funkce soudce dle § 88 odst. 1 písm. d) zákona o soudech a soudcích, a to zejména s odkazem na citovaný nález Ústavního soudu ze dne 21. 1. 2008, sp. zn. III. ÚS 1076/07, a rozhodnutí kárného soudu ze dne 21. 10. 2015, č. j. 13 Kss 2/2015 – 124.

Obhájce kárně obviněného v závěrečné řeči zopakoval, že podstata věci spočívá v tom, že JUDr. B. byl již dne 21. 10. 2015 kárně odsouzen, a je na kárném senátu, jakým způsobem recidivu kárně obviněného posoudí. Obhajoba má přitom za to, že vzhledem ke specifické situaci JUDr. B. by měl v tomto případě dostat ještě jednu šanci s důrazným upozorněním na to, že pokud by se situace opakovala potřetí, tak by již kárný senát neměl jinou možnost, než jej odvolat z funkce. V tomto případě se ovšem obhajoba domnívá, že by nebylo správné odvolávat soudce, který dokáže vyřídit 57 věcí měsíčně a patří do skupiny soudců opatrovnického oddělení Okresního soudu ve Zlíně, které z daného soudu činí nejlepší okresní soud v Jihomoravském kraji. Odvolání kárně obviněného z funkce by tedy bylo příliš tvrdé řešení. Obhajoba proto žádala kárný senát o toleranci a trpělivost, kterou kárný navrhovatel dle jejího názoru nemá.

Kárně obviněný využil svého práva posledního slova a uvedl, že souhlasí s tím, co řekl jeho zástupce. Dodal, že kdysi možná předával věci později, nyní je však již práce nastavena tak, že veškeré věci, které skončí, hned tentýž den předává vyšší soudní úřednici, aby měla skutečně 30 dnů na jejich napsání. Kárně obviněný se domnívá, že výkonnostně

pokračování

patří na druhé místo, co se týče rozhodování, přičemž někteří soudci jsou ve vyřizování věcí horší, i když mají menší nápad, byť s cizím prvkem. Kárně obviněný závěrem doplnil, že si své úkoly plní, vede si dobře, je zdravý a domnívá se, že může kárnému soudu slíbit, že již bude vše v pořádku.

IV. Zjištění kárného soudu k jednotlivým vytýkaným skutkům

Kárný senát Nejvyššího správního soudu si, jak již bylo řečeno, v rámci předběžného šetření vyžádal předmětné spisy (resp. jejich relevantní části) Okresního soudu ve Zlíně a pečlivě se zabýval jednotlivými vytýkanými skutky. Ve všech níže uvedených případech kárný navrhovatel spatřoval kárné provinění dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, spočívající v tom, že kárně obviněný jako soudce Okresního soudu ve Zlíně nedodržel zákonem stanovenou povinnost podle § 158 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s. vyhotovit o odeslat rozhodnutí ve lhůtě 30 dnů od jeho vyhlášení, případně ve lhůtě prodloužené předsedou soudu.

Kárný navrhovatel v podstatě ve všech případech, kdy bylo rozhodnutí vypraveno přede dnem podání kárného návrhu, udává jako den skončení průtahu den, kdy JUDr. B. rozsudek nadiktoval, resp. vypracoval; níže jsou proto uvedena jak tato data, tak data, kdy JUDr. B. věc předal soudní kanceláři. Byť dle dosavadní rozhodovací praxe kárného senátu je za rozhodný považován den předání vyhotoveného rozhodnutí kanceláři, zároveň kárný soud ve svých předcházejících rozhodnutích vycházel z toho, že je vázán skutkem, jak ho definoval kárný navrhovatel (§ 9 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb.), a nemůže ho tedy sám měnit v neprospěch kárně obviněného. Pokud jde o počátek průtahu, je počítán od prvního pracovního dne následujícího po skončení zákonné, resp. prodloužené lhůty k vyhotovení rozsudku. Pokud jde o konec průtahu a jeho celkovou délku, jsou v ní pro názornost zahrnuta i období následující po podání kárného návrhu, neboť JUDr. B. nakonec ve všech případech písemné vyhotovení rozhodnutí vypracoval, jakkoli směrodatné pro vymezení kárného provinění je pouze období do dne podání kárného návrhu (tj. v daném případě do dne 23. 3. 2016).

Z obsahu předložených spisů (nebo jejich relevantních částí), vyjádření stran a již zmiňovaných důkazů vážících se přímo k jednotlivým skutkům tedy vyplynula následující zjištění:

1) 47 Nc 1037/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 30. 9. 2015 nadiktoval až dne 21. 1. 2016, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku byla prodloužena pouze do 24. 11. 2015.

Ze spisu vyplývá, že dne 30. 9. 2015 proběhlo jednání ve věci úpravy péče a výživy nezletilých dětí pro dobu před a po rozvodu, na němž byl vyhlášen rozsudek. Ve spise dále následuje podání zástupkyně matky ze dne 10. 12. 2015 obsahující žádost o sdělení, z jakého důvodu dosud nebylo účastníkům doručeno písemné vyhotovení rozhodnutí. Dne 14. 1. 2016 doručena urgence zástupce otce. Ve spise je dále založena žádost JUDr. B. o prodloužení lhůty k vyhotovení rozsudku ze dne 19. 10. 2015, a to do 10. 11. 2015 „z důvodu čerpání dovolené“, které dne 19. 10. 2015 vyhověl místopředseda Okresního soudu ve Zlíně Mgr. Petr Hanáček. Následuje opakovaná žádost JUDr. B. ze dne 9. 11. 2015 o

prodloužení lhůty k vyhotovení rozsudku do 24. 11. 2015, které bylo rovněž vyhověno. Dne 18. 1. 2016 doručena stížnost matky na průtahy s návrhem na určení lhůty k provedení úkonu dle § 174a zákona o soudech a soudcích (vedená pod **sp. zn. 52 St 2/2016**). Matka požadovala stanovení lhůty 3 dnů k písemnému vyhotovení rozhodnutí, neboť otec odmítá z důvodu neexistence písemného vyhotovení rozsudku platit výživné. Referátem ze dne 21. 1. 2016 uložil JUDr. B. kanceláři pokyn k přepisu nadiktovaného záznamu a předložení věci k podpisu a k vypracování referátu na doručení. Téhož dne byl záznam se spisem předložen kanceláři, dne 25. 1. 2016 byl proveden přepis (pí Z.), dne 26. 1. 2016 byl přepis schválen JUDr. B. a téhož dne bylo rozhodnutí rovněž vypraveno. Spis dále obsahuje pokyn JUDr. B. ze dne 21. 1. 2016 k zaslání sdělení matce k jejímu návrhu na určení lhůty: „...v souladu s ust. 174a odst. 3 zák. č. 6/2002 Sb. byl v této věci soudem učiněn v zákonné lhůtě požadovaný procesní úkon. Soud dne 21. 1. 2016 vyhotovil písemný rozsudek ve věci výše uvedené. Toto písemné vyhotovení rozsudku bude rozesláno všem účastníkům řízení a z tohoto důvodu již nebude k Vašemu návrhu dále soudem přiblíženo.“ Zároveň dal JUDr. B. pokyn k tomu, aby byl spis po provedení zmiňovaných úkonů předložen k vyjádření ke stížnosti předsedovi soudu.

K dané věci kárný navrhovatel předložil rovněž vyjádření místopředsedy OS ve Zlíně Mgr. Petra Hanáčka ze dne 29. 1. 2016, **sp. zn. 52 St 2/2016**, ke stížnosti matky na průtahy v řízení, která byla shledána důvodnou. Dle předmětného vyjádření „[r]ozsudek č. j. 47 Nc 1037/2015 - 61, vyhlášený dne 30. 9. 2015, nebyl písemně vyhotoven a odeslán účastníkům řízení v zákonem stanovené lhůtě 30 dnů od jeho vyhlášení, ani ve lhůtě prodloužené na žádost předsedy senátu, která uplynula dne 24. 11. 2015. Proto byla přijata opatření k odstranění zjištěných průtahů a rozsudek č. j. 47 Nc 1037/2015 – 61, vyhlášený dne 30. 9. 2015, byl odeslán a doručen Vaší advokátce dne 26. 1. 2016. Za způsobené průtahy, které zavinil předseda senátu JUDr. J. B., se Vám jménem Okresního soudu ve Zlíně omlouvám“. V průběhu jednání kárný navrhovatel dále předložil navazující stížnost matky ze dne 12. 4. 2016 (vedená pod **sp. zn. 52 St 11/2016**), dle níž poté, co jí byl rozsudek po dlouhých průtazích doručen, podal otec nezletilých dětí ve věci odvolání, které jí stále nebylo doručeno, přestože její zástupkyně opakovaně urgovala soudce a ten slíbil odvolání zaslat. Matka proto žádala o stanovení lhůty 3 dnů k zaslání odvolání a postoupení věci Krajskému soudu v Brně, neboť otec vzhledem k podanému odvolání odmítá platit výživné.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **57 dnů** (lhůta prodloužena do 24. 11. 2015 – rozhodnutí nadiktováno dne 21. 1. 2016).

2) P 371/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 7. 10. 2015 dosud nevyhotovil a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku byla prodloužena pouze do 16. 11. 2015.

Ze spisu vyplývá, že dne 5. 10. 2015 proběhlo jednání ve věci udělení souhlasu se změnou příjmení nezletilého (návrh ze dne 17. 4. 2015) a úpravu výživného (návrh ze dne 22. 6. 2015), na němž účastníci navrhli, aby soud schválil jejich dohodu. JUDr. B. následně odročil věc za účelem vyhlášení rozsudku na 7. 10. 2015, kdy byl rozsudek skutečně vyhlášen, přičemž soud schválil dohodu rodičů ohledně vyživovací povinnosti otce a zamítl návrh matky na změnu příjmení nezletilého. Na základě žádosti JUDr. B. ze dne 5. 11. 2015 podané „z důvodu čerpání dovolené“ mu byla lhůta k vyhotovení rozsudku prodloužena do 16. 11. 2015. Ve spise je dále založeno sdělení matky o změně právního

pokračování

zastoupení ze dne 4. 1. 2016, za nímž následuje až pokyn JUDr. B. k vypravení rozsudku ze dne 15. 4. 2016 (vypraveno téhož dne).

K dané věci kárný návrhovač dále předložil podání opatrovníka (Úřadu městského obvodu Ostrava - Jih, odboru sociálně právní ochrany dětí) ze dne 16. 3. 2016, vedené pod **sp. zn. 52 St 8/2016**, požadující sdělení, zda řízení bylo ukončeno, či je nařízeno další ústní jednání, když od 7. 10. 2015 jim nebyla zaslána žádná písemnost ohledně nezletilého.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **150 dnů** (lhůta prodloužena do 16. 11. 2015 – rozhodnutí vypracováno dne 15. 4. 2016), resp. o **127 dnů** do podání kárného návrhu dne 23. 3. 2016.

3) P 2/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 2. 11. 2015 nadiktoval až dne 9. 1. 2016, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 2. 12. 2015.

Ze spisu vyplývá, že dne 2. 11. 2015 proběhlo jednání ve věci trvání ústavní výchovy nezletilého (řízení bylo zahájeno usnesením Okresního soudu ve Zlíně ze dne 14. 8. 2015), na němž byl vyhlášen rozsudek. Referátem ze dne 1. 12. 2015 uložil JUDr. B. kanceláři pokyn k přepisu záznamu a předložení věci k podpisu a k vyhotovení referátu na doručení. Dle razítka kanceláře však byl nadiktovaný záznam se spisem předložen kanceláři až dne 11. 1. 2016, téhož dne byl proveden přepis (pí Z.), přepis schválen JUDr. B. a téhož dne bylo rozhodnutí rovněž vypraveno. Pod pokynem k vypravení je obsažen úřední záznam pí Z. ze dne 11. 1. 2016: „*Na server nadiktováno dne 9. 1. 2016, 21:50 hod.*“

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **38 dnů** (zákonná lhůta do 2. 12. 2015 – rozhodnutí nadiktováno dne 9. 1. 2016).

4) P 301/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 11. 11. 2015 dosud nevyhotovil a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 11. 12. 2015.

Ze spisu vyplývá, že dne 4. 11. 2015 proběhlo jednání ve věci úpravy péče a výživy nezletilých dětí pro dobu před a po rozvodu (návrh ze dne 15. 7. 2015), které bylo odročeno za účelem vyhlášení rozsudku na 11. 11. 2015, kdy byl rozsudek skutečně vyhlášen. Dne 24. 3. 2016 byla doručena stížnost otce na průtahy s návrhem dle § 174a zákona o soudech a soudcích na určení lhůty 3 dnů k písemnému vyhotovení rozhodnutí. Dále otec uvedl, že dne 16. 2. 2016 zaslal tentýž přípis přímo soudci JUDr. B., který slíbil, že rozsudek vydá do 3 dnů. Následuje pokyn JUDr. B. ze dne 1. 4. 2016 k zaslání sdělení otcí, dle něhož „*v souladu s ust. § 174a odst. 3 zák. č. 6/2002 Sb. byl v této věci soudem dnešního dne vyhotoven rozsudek ze dne 11. 11. 2015. Tento rozsudek bude vypraven od soudu účastníkům, resp. jejich právním zástupcům dne 4. 4. 2016. Z tohoto důvodu k tomuto návrhu otec již nebude dále soudem přiblíženo. Za časovou prodlevu v této věci způsobenou zvýšeným nápadem opatrovnícké agendy, vyřizováním exekučních věcí a nemocí na straně soudce se omlouváme.*“ Navazuje pokyn JUDr. B. k vypravení rozsudku ze dne 1. 4. 2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 4. 4. 2016 a bylo vypraveno téhož dne).

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **110 dnů** [zákonná lhůta do 11. 12. 2015 (pátek), prvním dnem průtahu je tedy pondělí 14. 12. 2015 – rozhodnutí

vypracováno nejdříve dne 1. 4. 2016], resp. o **101 dnů** do podání kárného návrhu dne 23. 3. 2016.

5) P 364/2013

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 23. 11. 2015 dosud nevyhotovil a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 23. 12. 2015.

Ze spisu vyplývá, že dne 23. 11. 2015 proběhlo jednání ve věci svěření nezletilého do pěstounské péče na přechodnou dobu (návrh ze dne 6. 1. 2015) a stanovení výživného rodičům dítěte (návrh ze dne 2. 3. 2015), na němž JUDr. B. vyhlásil rozsudek, a přítomní účastníci se vzdali práva na odvolání. Navazuje až pokyn JUDr. B. k vypravení rozsudku ze dne 29. 3. 2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 30. 3. 2016, vypraveno bylo dne 31. 3. 2016).

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **92 dnů** (zákonná lhůta do 23. 12. 2015, prvním dnem průtahu je tedy pondělí 28. 12. 2015 – rozhodnutí vypracováno nejdříve dne 29. 3. 2016), resp. o **86 dnů** do podání kárného návrhu dne 23. 3. 2016.

6) P 14/2002

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 23. 11. 2015 dosud nevyhotovil a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 23. 12. 2015.

Ze spisu vyplývá, že dne 23. 11. 2015 proběhlo jednání ve věci úpravy výživného (návrh ze dne 22. 6. 2015), na němž JUDr. B. vyhlásil rozsudek. Navazuje až pokyn JUDr. B. k vypravení rozsudku ze dne 22. 3. 2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 3. 2016, vypraveno bylo téhož dne).

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **85 dnů** (zákonná lhůta do 23. 12. 2015, prvním dnem průtahu je tedy pondělí 28. 12. 2015 – rozhodnutí vypracováno nejdříve dne 22. 3. 2016).

7) 47 Nc 1030/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 25. 11. 2015 nadiktoval až dne 25. 2. 2016, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 28. 12. 2015.

Ze spisu vyplývá, že dne 25. 11. 2015 proběhlo jednání ve věci úpravy péče a výživy nezletilé pro dobu před a po rozvodu, na němž JUDr. B. vyhlásil rozsudek. Téhož dne byla doručena žádost zástupkyně matky o zaslání protokolu o vyhlášení rozhodnutí, na niž navazuje pokyn JUDr. B. ze dne 26. 11. 2015 k zaslání předmětného protokolu a následnému předložení věci k vyhotovení rozsudku (dle razítka kanceláři došlo dne 26. 11. 2015 a vypraveno bylo téhož dne). Dne 27. 11. 2015 doručena obdobná žádost zástupkyně otce, na kterou navazuje pokyn JUDr. B. ze dne 2. 12. 2015 k zaslání předmětného protokolu a následnému předložení věci k vyhotovení rozsudku (dle razítka kanceláři došlo dne 2. 12. 2015 a vypraveno bylo téhož dne). Referátem ze dne 24. 2. 2016 uložil JUDr. B. kanceláři pokyn k přepisu záznamu a předložení věci k podpisu a k vyhotovení referátu na doručení. Dne 25. 2. 2016 byl záznam se spisem předložen kanceláři, téhož dne byl proveden přepis (pí J.), přepis schválen JUDr. B. a rozhodnutí vypraveno.

pokračování

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **59 dnů** (zákonná lhůta do 25. 12. 2015, prvním dnem průtahu je tedy pondělí 28. 12. 2015 – rozhodnutí nadiktováno dne 25. 2. 2016).

8) P 204/2002

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 30. 11. 2015 dosud nevyhotovil a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 30. 12. 2015.

Ze spisu vyplývá, že dne 30. 11. 2015 proběhlo jednání ve věci úpravy výživného (návrh ze dne 18. 8. 2015), na němž JUDr. B. vyhlásil rozsudek. Navazuje až pokyn JUDr. B. k vypravení rozsudku ze dne 5. 4. 2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 6. 4. 2016 a vypraveno bylo téhož dne).

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **97 dnů** (zákonná lhůta do 30. 12. 2015 – rozhodnutí vypracováno nejdříve dne 5. 4. 2016), resp. o **84 dnů** do podání kárného návrhu dne 23. 3. 2016.

9) 47 Nc 4001/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 30. 11. 2015 nadiktoval až dne 26. 2. 2016, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 30. 12. 2015.

Ze spisu vyplývá, že dne 30. 11. 2015 proběhlo jednání ve věci návrhu na omezení svéprávnosti (ze dne 13. 1. 2015), na němž JUDr. B. vyhlásil rozsudek, a účastníci se vzdali práva na odvolání. Dne 13. 1. 2016 doručena žádost státního zástupce o zaslání písemného vyhotovení rozsudku a dne 19. 2. 2016 opakovaná žádost. Navazuje až pokyn JUDr. B. k vypravení rozsudku ze dne 26. 2. 2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 29. 2. 2016 a vypraveno bylo téhož dne).

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **57 dnů** (zákonná lhůta do 30. 12. 2015 – rozsudek vypracován nejdříve dne 26. 2. 2016).

10) P 241/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 7. 12. 2015 dosud nevyhotovil a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 6. 1. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 7. 12. 2015 proběhlo jednání ve věci zbavení rodičovské odpovědnosti (návrh ze dne 29. 5. 2015) a úpravy výživného, na němž JUDr. B. vyhlásil rozsudek, jímž návrh matky na zbavení rodičovské odpovědnosti otce k nezletilé zamítl, a dále usnesením odročil jednání ve věci úpravy výživného na neurčito. Dne 9. 12. 2015 byl doručen návrh otce na úpravu práv a povinností k nezletilé požadující svěření dítěte do péče otce. Dne 8. 2. 2016 byl doručen návrh matky na svěření dítěte do její péče. Dne 19. 2. 2016 doručena žádost státního zástupce o zaslání písemného vyhotovení rozhodnutí. Dne 2. 3. 2016 opakovaně podán totožný návrh matky na svěření dítěte do její péče, za nímž ve spise dále následuje e-mailové podání matky ze dne 14. 3. 2016, dle něhož dne 8. 2. 2016 podávala návrh na svěření dcery do péče a do dnešního dne nic od soudu neobdržela, podala proto návrh znovu doporučeně poštou, stále však nic od soudu neobdržela; prosí proto o rychlou odpověď. Navazuje pokyn JUDr. B. ze dne 22. 3. 2016 k vypravení rozsudku (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 3. 2016 a vypraveno bylo téhož dne).

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **75 dnů** (zákonná lhůta do 6. 1. 2016 – rozhodnutí vypracováno nejdříve dne 22. 3. 2016).

11) P 264/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 7. 12. 2015 nadiktoval až dne 16. 2. 2016, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 6. 1. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 7. 12. 2015 proběhlo jednání ve věci schválení právního jednání opatrovníka za osobu s omezenou svéprávností (neodmítnutí dědictví, schválení dohody o rozdělení pozůstalosti, návrh ze dne 27. 10. 2015), na němž JUDr. B. vyhlásil rozsudek. Dne 15. 1. 2016 doručen další návrh opatrovníka na schválení právního jednání – přijetí pozůstalostní penze. Navazuje až pokyn JUDr. B. ze dne 16. 2. 2016 k vypravení rozsudku (dle razítka kanceláři došlo dne 22. 2. 2016 a vypraveno bylo téhož dne).

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **40 dnů** (zákonná lhůta do 6. 1. 2016 – rozsudek vypracován nejdříve dne 16. 2. 2016).

12) P 17/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 7. 12. 2015 dosud nevyhotovil a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 6. 1. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 7. 12. 2015 proběhlo jednání ve věci úpravy výživného (návrh ze dne 7. 4. 2015), na němž JUDr. B. vyhlásil rozsudek. Dne 4. 2. 2016 doručena žádost matky o „vydání“ rozhodnutí, v níž uvádí, že otec je nyní zaměstnán a mohla by tak od zaměstnavatele obdržet patřičnou částku, jelikož výživné je již exekučně vymáháno. Navazuje až pokyn JUDr. B. k vypravení rozsudku ze dne 23. 3. 2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 3. 2016 a vypraveno bylo téhož dne). Ve spise je dále obsažen úřední záznam, dle něhož se matka dne 29. 3. 2016 telefonicky dotazovala na možné nabytí právní moci rozsudku a sdělila, že otec znovu nastoupil do výkonu trestu do Věznice Brno. Následuje pokyn JUDr. B. ze dne 29. 3. 2016 k zaslání rozsudku otci do příslušné věznice a dále pokyn ze dne 18. 4. 2016 k zaslání rozsudku s vyznačenou doložkou právní moci opatrovníku a exekučnímu oddělení ke sp. zn. 13 E 71/2015.

Kárný navrhovatel k dané věci dále předložil stížnost matky ze dne 22. 2. 2016, vedenou pod **sp. zn. 52 St 4/2016**, v níž požadovala urychlené písemné vyhotovení rozhodnutí ze dne 7. 12. 2015, které dosud nebylo vyhotoveno, ačkoliv matka nezletilých dětí již JUDr. B. o jeho vyhotovení žádala z důvodu možného provádění srážek ze mzdy otce.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **76 dnů** (zákonná lhůta do 6. 1. 2016 – rozsudek vypracován dne 23. 3. 2016).

13) P 434/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 7. 12. 2015 nadiktoval až dne 28. 1. 2016, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 6. 1. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 7. 12. 2015 proběhlo jednání ve věci schválení právního jednání za nezletilé (dohody o rozdělení pozůstalosti, návrh ze dne 7. 10. 2015), na němž JUDr. B. vyhlásil rozsudek. Referátem ze dne 28. 1. 2016 uložil JUDr. B. kanceláři pokyn k přepisu záznamu a předložení věci k podpisu a k vypracování referátu na doručení. Dle razítka

pokračování

byl záznam se spisem kanceláři předložen dne 29. 1. 2016, dále je však uvedeno, že přepis byl proveden dne 28. 1. 2016 (pí P.). Dne 3. 2. 2016 byl přepis schválen JUDr. B. a téhož dne bylo rozhodnutí rovněž vypraveno. Dne 1. 3. 2016 bylo doručeno e-mailové podání matky, v němž žádá o sdělení, zda rozhodnutí již nabylo právní moci; doposud neobdržela žádné peníze z manželova účtu a potřebuje zaplatit banky a ostatní věci. Téhož dne zadán pokyn k zaslání rozsudku s doložkou právní moci opatrovníkovi do DS a notáři spolu se spisem Okresního soudu ve Zlíně sp. zn. 33 D 1216/2015 (předmětná zásilka byla notáři doručena dne 7. 3. 2016). Následuje pokyn ze dne 3. 3. 2016, dle něhož má být matce sděleno, že předmětný rozsudek nabyl právní moci dne 23. 2. 2016. Dne 8. 3. 2016 doručeno podání matky, dle něhož ji banky odmítají pustit k účtům manžela, neboť nemá pravomocné usnesení k dědickému řízení, a žádá o radu, jak postupovat. Následuje pokyn ze dne 10. 3. 2016, dle něhož má být matce sděleno, aby se ve věci rozhodnutí v dědickém řízení obrátila na notáře jednajícího v dané věci (Mgr. E. D.).

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **21 dnů** (zákonná lhůta do 6. 1. 2016 – rozhodnutí nadiktováno dne 28. 1. 2016). S průtahem při vyhotovení rozsudku byly spojeny rovněž průtahy v souvisejícím dědickém řízení (rozsudek s vyznačenou doložkou právní moci byl spolu s dědickým spisem notáři zaslán až téměř tři měsíce po vyhlášení rozhodnutí).

14) 47 Nc 1070/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 7. 12. 2015 nadiktoval až dne 26. 2. 2016, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 6. 1. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 7. 12. 2015 proběhlo jednání ve věci úpravy péče a výživy nezletilých dětí na dobu před a po rozvodu (návrh ze dne 2. 11. 2015), na němž JUDr. B. rozsudkem schválil dohodu účastníků, a ti se vzdali práva na odvolání. Referátem ze dne 26. 2. 2016 uložil JUDr. B. kanceláři pokyn k přepisu záznamu a předložení věci k podpisu a k vyhotovení referátu na doručení. Dne 29. 2. 2016 byl záznam se spisem předložen kanceláři, proveden přepis (pí J.), přepis schválen JUDr. B. a téhož dne bylo rozhodnutí rovněž vypraveno.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **50 dnů** (zákonná lhůta do 6. 1. 2016 – rozhodnutí nadiktováno nejdříve dne 26. 2. 2016).

15) P 113/2013

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 14. 12. 2015 dosud nevyhotovil a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 13. 1. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 14. 12. 2015 proběhlo jednání ve věci udělení souhlasu pěstounům k podání žádosti o změnu příjmení nezletilého (návrh ze dne 19. 10. 2015). JUDr. B. na jednání vyhlásil rozsudek, jímž pěstounům udělil požadovaný souhlas ke změně příjmení, a účastníci se následně vzdali práva na odvolání. Navazuje až pokyn JUDr. B. k vypravení rozsudku ze dne 29. 3. 2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 30. 3. 2016 a vypraveno bylo téhož dne).

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **75 dnů** (zákonná lhůta do 13. 1. 2016 – rozhodnutí vypracováno nejdříve dne 29. 3. 2016), resp. o **69 dnů** do podání kárného návrhu dne 23. 3. 2016.

16) P 155/2001

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 14. 12. 2015 nadiktoval až dne 26. 2. 2016, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 13. 1. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 14. 12. 2015 proběhlo jednání ve věcech svéprávnosti a opatrovnictví (řízení zahájena usnesením Okresního soudu ve Zlíně ze dne 23. 4. 2015), na němž JUDr. B. omezil posuzovaného ve svéprávnosti a ustanovil mu opatrovníka. Dále navazuje až pokyn JUDr. B. k vypravení rozsudku ze dne 26. 2. 2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 29. 2. 2016 a vypraveno bylo téhož dne).

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **43 dnů** (zákonná lhůta do 13. 1. 2016 – rozhodnutí vypracováno nejdříve dne 26. 2. 2016).

17) P 375/2000

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 14. 12. 2015 nadiktoval až dne 16. 2. 2016, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 13. 1. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 14. 12. 2015 proběhlo jednání ve věci svěření nezletilého do pěstounské péče (návrh podán dne 21. 10. 2015), na němž JUDr. B. vyhlásil rozsudek, jímž návrhu vyhověl. Dále navazuje až pokyn JUDr. B. k vypravení rozsudku ze dne 16. 2. 2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 2. 2016 a vypraveno bylo téhož dne).

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **33 dnů** (zákonná lhůta do 13. 1. 2016 – rozsudek vypracován nejdříve dne 16. 2. 2016).

18) 47 Nc 1071/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 14. 12. 2015 dosud nevyhotovil a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 13. 1. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 14. 12. 2015 proběhlo jednání ve věci úpravy péče a výživy nezletilého (návrh podán dne 4. 11. 2015), na němž JUDr. B. vyhlásil rozsudek, jímž svěřil nezletilého do péče matky a stanovil výši vyživovací povinnosti otce. Dále navazuje až pokyn JUDr. B. k vypravení rozsudku ze dne 22. 3. 2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 23. 3. 2016 a vypraveno bylo téhož dne).

K dané věci kárný navrhovatel rovněž předložil podání matky ze dne 21. 3. 2016, vedené pod **sp. zn. 52 St 7/2016**, dle něhož žádá o písemné vyjádření k věci sp. zn. 47 Nc 1071/2015, v níž jí byl dne 14. 12. 2015 svěřen syn nepravomocně do péče, doposud však neobdržela žádné oficiální oznámení, na jehož základě by mohla v této záležitosti jednat s úřady.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **68 dnů** (zákonná lhůta do 13. 1. 2016 – rozhodnutí vypracováno nejdříve dne 22. 3. 2016).

19) 47 Nc 1065/2015

pokračování

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 16. 12. 2015 nadiktoval až dne 16. 2. 2016, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 15. 1. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 16. 12. 2015 proběhlo jednání ve věci úpravy péče a výživy nezletilých dětí pro dobu před a po rozvodu (návrh podán dne 14. 10. 2015), na němž JUDr. B. rozsudkem schválil dohodu účastníků. Dále navazuje až pokyn JUDr. B. k vypravení rozsudku ze dne 16. 2. 2016 (dle razítka kanceláři došlo dne 22. 2. 2016 a vypraveno bylo téhož dne).

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **29 dnů** [zákonná lhůta do 15. 1. 2016 (pátek), prvním dnem průtahu je tedy pondělí 18. 1. 2016 – rozsudek vypracován nejdříve dne 16. 2. 2016].

20) 47 Nc 151/2013

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 16. 12. 2015 nadiktoval až dne 26. 2. 2016, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 15. 1. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 16. 12. 2015 proběhlo jednání ve věci úpravy péče a výživy nezletilých dětí na dobu po rozvodu (podnět na zahájení řízení podán dne 23. 9. 2015, řízení zahájeno usnesením Okresního soudu ve Zlíně ze dne 14. 10. 2015), na němž JUDr. B. rozsudkem schválil dohodu účastníků, a účastníci se vzdali práva na odvolání. Dále navazuje referát JUDr. B. ze dne 26. 2. 2016 k přepisu záznamu a předložení věci k podpisu a k vypracování referátu na doručení. Dne 29. 2. 2016 byl záznam se spisem předložen kanceláři, proveden přepis (pí J.), přepis schválen JUDr. B. a téhož dne bylo rozhodnutí rovněž vypraveno.

K dané věci kárný navrhovatel rovněž předložil úřední záznam ze dne 25. 2. 2016, **sp. zn. 52 St 5/2016**, pořízený předsedou OS ve Zlíně, dle něhož si paní M. U. (matka) telefonicky stěžovala, že dosud neobdržela písemné vyhotovení rozsudku vyhlášeného dne 16. 12. 2015. Na uvedenou stížnost ve svém vyjádření ze dne 3. 3. 2016, **sp. zn. 52 St 5/2016**, reagoval místopředseda OS ve Zlíně Mgr. Peter Hanáček tak, že *„stížnost shledal důvodnou, neboť došlo k prodlení při odesílání vyhlášeného rozsudku. Rozsudek vyhlášený dne 16. 12. 2015 nebyl písemně vyhotoven a odeslán účastníkům řízení v zákonem stanovené lhůtě 30 dnů od jeho vyhlášení. Proto byla přijata opatření k odstranění zjištěných průtahů a tento rozsudek odeslán všem účastníkům řízení dne 29. 2. 2016. Za způsobené průtahy, které zavinil předseda senátu JUDr. J. B., se Vám jménem Okresního soudu ve Zlíně omlouvám“*.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **39 dnů** [zákonná lhůta do 15. 1. 2016 (pátek), prvním dnem průtahu je tedy pondělí 18. 1. 2016 – rozhodnutí nadiktováno nejdříve dne 26. 2. 2016].

21) 47 Nc 2366/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 16. 12. 2015 nadiktoval až dne 17. 3. 2016, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 15. 1. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 16. 12. 2015 proběhlo jednání ve věci schválení právního jednání za nezletilé (návrh podán dne 10. 11. 2015), na němž JUDr. B. vyhlásil rozsudek, jímž za nezletilé udělil souhlas k výpovědi smlouvy o stavebním spoření. Dále navazuje referát JUDr. B. ze dne 17. 3. 2016 k přepisu záznamu a předložení věci k podpisu a k vypracování

referátu na doručení. Dne 17. 3. 2016 byl záznam se spisem předložen kanceláři, dne 18. 3. 2016 byl proveden přepis (pí J.), přepis schválen JUDr. B. a téhož dne bylo rozhodnutí rovněž vypraveno.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **59 dnů** [zákonná lhůta do 15. 1. 2016 (pátek), prvním dnem průtahu je tedy pondělí 18. 1. 2016 – rozhodnutí nadiktováno dne 17. 3. 2016].

22) P 76/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 16. 12. 2015, nadiktoval až dne 9. 2. 2016, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 15. 1. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 16. 12. 2015 proběhlo jednání ve věci úpravy výživného (návrh podán dne 11. 11. 2015), na němž JUDr. B. vyhlásil rozsudek, jímž schválil dohodu rodičů (rodiče se následně vzdali práva na odvolání, opatrovník se jednání neúčastnil). Dále navazuje referát JUDr. B. ze dne 9. 2. 2016 k přepisu záznamu a předložení věci k podpisu a k vypracování referátu na doručení. Dne 9. 2. 2016 byl záznam se spisem předložen kanceláři, dne 10. 2. 2016 byl proveden přepis (pí M.), dne 12. 2. 2016 byl přepis schválen JUDr. B. a téhož dne bylo rozhodnutí rovněž vypraveno.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **22 dnů** [zákonná lhůta do 15. 1. 2016 (pátek), prvním dnem průtahu je tedy pondělí 18. 1. 2016 – rozhodnutí nadiktováno dne 9. 2. 2016].

23) P 343/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 16. 12. 2015 nadiktoval až dne 16. 2. 2016, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 15. 1. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 16. 12. 2015 proběhlo jednání ve věci úpravy výživného (návrh podán dne 9. 4. 2015), na němž JUDr. B. vyhlásil rozsudek, jímž schválil dohodu rodičů (rodiče se následně vzdali práva na odvolání, opatrovník se jednání neúčastnil). Dále navazuje pokyn JUDr. B. ze dne 16. 2. 2016 k vypravení rozsudku (dle razítka kanceláři došlo dne 22. 2. 2016, vypraveno bylo téhož dne).

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **29 dnů** [zákonná lhůta do 15. 1. 2016 (pátek), prvním dnem průtahu je tedy pondělí 18. 1. 2016 – rozhodnutí vypracováno nejdříve dne 16. 2. 2016].

24) 47 Nc 1057/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 21. 12. 2015 nadiktoval až dne 26. 2. 2016, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 20. 1. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 21. 12. 2015 proběhlo jednání ve věci úpravy péče a výživy nezletilých dětí na dobu před a po rozvodu (návrh podán dne 10. 9. 2015), na němž JUDr. B. rozsudkem schválil dohodu rodičů, a účastníci se následně vzdali práva na odvolání. Dále navazuje referát JUDr. B. ze dne 26. 2. 2016 k přepisu záznamu a předložení věci k podpisu a k vypracování referátu na doručení. Dne 29. 2. 2016 byl záznam se spisem předložen kanceláři, proveden přepis (pí J.), přepis schválen JUDr. B. a dne 1. 3. 2016 bylo rozhodnutí vypraveno.

pokračování

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **36 dnů** (zákonná lhůta do 20. 1. 2016 – rozhodnutí nadiktováno nejdříve dne 26. 2. 2016).

25) P 504/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 11. 1. 2016 nadiktoval až dne 16. 3. 2016, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 10. 2. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 11. 1. 2016 proběhlo jednání ve věci schválení právního jednání za opatrovanou (návrh podán dne 16. 11. 2015), na němž JUDr. B. rozsudkem schválil kupní smlouvu uzavřenou opatrovníci o prodeji nemovitosti opatrované. Dále navazuje pokyn JUDr. B. ze dne 16. 3. 2016 k vypravení rozsudku (dle razítka kanceláři došlo dne 17. 3. 2016, vypraveno bylo téhož dne).

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **34 dnů** (zákonná lhůta do 10. 2. 2016 – rozsudek vypracován nejdříve dne 16. 3. 2016).

26) P 449/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 11. 1. 2016 dosud nevyhotovil a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 10. 2. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 11. 1. 2016 proběhlo jednání ve věci úpravy péče a výživy nezletilých dětí na dobu před a po rozvodu (návrh podán dne 13. 10. 2015), na němž JUDr. B. rozsudkem schválil dohodu rodičů. Dále navazuje až pokyn JUDr. B. ze dne 12. 4. 2016 k vypravení rozsudku (dle razítka kanceláři došlo dne 13. 4. 2016, vypraveno bylo téhož dne).

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **61 dnů** (zákonná lhůta do 10. 2. 2016 – rozhodnutí vypracováno nejdříve dne 12. 4. 2016), resp. o **41 dnů** do podání kárného návrhu dne 23. 3. 2016.

27) 47 Nc 1074/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 13. 1. 2016 dosud nevyhotovil a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 12. 2. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 13. 1. 2016 proběhlo jednání ve věci úpravy péče a výživy nezletilých dětí na dobu před a po rozvodu (návrh podán dne 12. 11. 2015), na němž JUDr. B. rozsudkem schválil dohodu rodičů, a účastníci se následně vzdali práva na odvolání. Dále navazuje až pokyn JUDr. B. ze dne 8. 4. 2016 k vypravení rozsudku (dle razítka kanceláři došlo dne 8. 4. 2016, vypraveno bylo téhož dne).

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **53 dnů** [zákonná lhůta do 12. 2. 2016 (pátek), prvním dnem průtahu je tedy pondělí 15. 2. 2016 – rozhodnutí vypracováno dne 8. 4. 2016], resp. o **37 dnů** do podání kárného návrhu dne 23. 3. 2016.

28) P 114/2013

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 13. 1. 2016 dosud nevyhotovil a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 12. 2. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 13. 1. 2016 proběhlo jednání ve věci schválení právního jednání za opatrovanou (řízení zahájeno na podnět notáře usnesením Okresního soudu ve Zlíně ze dne 7. 12. 2015), na němž JUDr. B. rozsudkem schválil odmítnutí dědictví učiněné opatrovníkem (synem opatrované). Dále navazuje až pokyn JUDr. B. ze dne 12. 4. 2016 k vypravení rozsudku (dle razítka kanceláři došlo dne 13. 4. 2016, vypraveno bylo téhož dne).

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **57 dnů** [zákonná lhůta do 12. 2. 2016 (pátek), prvním dnem průtahu je tedy pondělí 15. 2. 2016 – rozhodnutí vypracováno nejdříve dne 12. 4. 2016], resp. o **37 dnů** do podání kárného návrhu dne 23. 3. 2016.

29) P 88/2013

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 18. 1. 2016 dosud nevyhotovil a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 17. 2. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 18. 1. 2016 proběhlo jednání ve věci změny péče a výživy nezletilé (návrh podán dne 2. 7. 2015), na němž JUDr. B. rozsudkem svěřil nezletilou dceru do péče matky a stanovil výši vyživovací povinnosti otce. Dále navazuje referát JUDr. B. ze dne 23. 3. 2016 k přepisu záznamu a předložení věci k podpisu a k vypracování referátu na doručení. Dne 24. 3. 2016 byl záznam se spisem předložen kanceláři a proveden přepis (pí J.), dne 29. 3. 2016 byl přepis schválen JUDr. B. a téhož dne bylo rozhodnutí vypraveno.

K dané věci kárný navrhovatel dále předložil úřední záznam ze dne 25. 2. 2016, **sp. zn. 52 St 6/2016**, pořízený předsedou OS ve Zlíně, dle něhož si paní V. H. (matka) telefonicky stěžovala, že dosud neobdržela písemné vyhotovení rozsudku vyhlášeného dne 18. 1. 2016. Toto rozhodnutí potřebuje mj. pro daňové úřady ke snížení daně, proto žádá o jeho brzké doručení.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **34 dnů** (zákonná lhůta do 17. 2. 2016 – rozhodnutí nadiktováno nejdříve dne 23. 3. 2016).

30) 47 Nc 1068/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 18. 1. 2016 dosud nevyhotovil a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 17. 2. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 18. 1. 2016 proběhlo jednání ve věci úpravy péče a výživy nezletilé (návrh podán dne 22. 10. 2015), na němž JUDr. B. rozsudkem schválil dohodu rodičů, a účastníci se následně vzdali práva na odvolání. Dále navazuje až pokyn JUDr. B. ze dne 12. 4. 2016 k vypravení rozsudku (dle razítka kanceláři došlo dne 13. 4. 2016, vypraveno bylo téhož dne).

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **54 dnů** (zákonná lhůta do 17. 2. 2016 – rozhodnutí vypracováno nejdříve dne 12. 4. 2016) resp. o **34 dnů** do podání kárného návrhu dne 23. 3. 2016.

31) 47 Nc 916/2014

pokračování

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 18. 1. 2016 dosud nevyhotovil a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 17. 2. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 18. 1. 2016 proběhlo jednání ve věci osvojení nezletilého (návrh podán dne 4. 3. 2015), na němž JUDr. B. vyhlásil rozsudek, jímž vyhověl návrhu na osvojení. Dále navazuje až pokyn JUDr. B. ze dne 8. 4. 2016 k vypravení rozsudku (dle razítka kanceláři došlo dne 8. 4. 2016, vypraveno bylo téhož dne).

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **50 dnů** (zákonná lhůta do 17. 2. 2016 – rozhodnutí vypracováno dne 8. 4. 2016), resp. o **34 dnů** do podání kárného návrhu dne 23. 3. 2016.

32) P 455/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 18. 1. 2016 dosud nevyhotovil a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 17. 2. 2016.

Ze spisu vyplývá, že dne 18. 1. 2016 proběhlo jednání ve věci svěření nezletilého do pěstounské péče (návrh podán dne 22. 10. 2015), na němž JUDr. B. rozsudkem svěřil nezletilého do společné pěstounské péče navrhovatelů (prarodičů nezletilého), navrhovatelé i rodiče nezletilého se následně vzdali práva na odvolání. Dále navazuje až pokyn JUDr. B. ze dne 12. 4. 2016 k vypravení rozsudku (dle razítka kanceláři došlo dne 13. 4. 2016, vypraveno bylo téhož dne).

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o **54 dnů** (zákonná lhůta do 17. 2. 2016 – rozhodnutí vypracováno nejdříve dne 12. 4. 2016), resp. o **34 dnů** do podání kárného návrhu dne 23. 3. 2016.

V. Posouzení věci kárným soudem

V. a) Posouzení včasnosti kárného návrhu

Kárný senát se především zabýval dodržáním subjektivní a objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. totiž musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kde se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění (objektivní lhůta pro podání kárného návrhu je zároveň totožná s hmotněprávní prekluzivní lhůtou zániku kárné odpovědnosti dle § 89 zákona o soudech a soudcích). Návrh na zahájení kárného řízení byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 23. 3. 2016. Subjektivní lhůta je tedy zachována pro skutky, o kterých se navrhovatel dozvěděl ne dříve než 23. 9. 2015.

Z kárného návrhu vyplynulo, že o skutečnostech týkajících se tvrzených kárných provinění, které jsou rozhodné pro podání kárného návrhu, se navrhovatel dozvěděl

až z výsledků prověrek provedených v souvislosti s kontrolou dodržování lhůt stanovených pro vypravení vyhlášených rozsudků v občanském soudním řízení a na základě stížností účastníků, když první související stížnost je ze dne 12. 1. 2016 a první prověrka věcí přidělených JUDr. B. proběhla dne 29. 1. 2016 (viz zprávy o kontrole spisů přidělených do soudního oddělení č. 47 ze dne 29. 1. 2016 a ze dne 29. 2. 2016, sp. zn. 50 Spr 79/2016; stížnost ze dne 12. 1. 2016, doručená Okresnímu soudu ve Zlíně dne 18. 1. 2016, sp. zn. 52 St 2/2016). Subjektivní lhůta tak byla u všech skutků zachována.

Pokud jde o objektivní procesní lhůtu a zároveň i hmotněprávní prekluzivní lhůtu 3 let, byla tato lhůta rovněž ve všech případech, vzhledem k době spáchání jednotlivých vytýkaných skutků, zachována.

V. b) Závěry kárného soudu v otázce viny za kárné provinění

Pokud jde o otázku viny, soud vzal i v tomto případě za prokázané, že kárně obviněný spáchal kárné provinění tím, že v celkem 32 jmenovaných věcech péče o nezletilé, resp. některých dalších zvláštních řízení dle zákona o zvláštních řízeních soudních, nedodržel zákonnou lhůtu pro vyhotovení rozsudku, přičemž v těchto věcech překročil lhůtu, která činí podle v § 158 odst. 4 o. s. ř. 30 dnů a může být prodloužena nanejvýš o dalších 60 dnů, poměrně výrazně, tj. v nejen řádu týdnů, ale v řadě případů i měsíců.

Objektivně tedy k průtahům při vyhotovování zmíněných rozsudků nepochybně opět došlo, což kárně obviněný ani tentokrát nepopírá. Pokud jde o otázku zavinění, nevyplynulo z výpovědí účastníků řízení ani z provedeného dokazování, že by byl kárně obviněný v daném období listopadu 2015 až března 2016 nějak extrémně přetížen a že by tedy neměl podmínky k tomu vyhotovovat vyhlášená rozhodnutí v zákonných lhůtách.

Opět je třeba připomenout, že tento kárný senát stabilně judikuje (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2014, č. j. 13 Kss 2/2014 – 74, dostupné na www.nssoud.cz), že jestliže již věc dospěje do toho stádia, kdy je vyhlášeno meritorní rozhodnutí, pak soudce, jemuž byla věc přidělena, byť by i byl jinak přetížen, má prvořadý úkol vyhotovit rozhodnutí písemně tak, aby byla dodržena zákonná lhůta pro jeho odeslání účastníkům, a tento úkol je třeba považovat za prioritní i ve vztahu k většině dalších úkonů, které je daný soudce povinen v rámci výkonu své funkce činit. V případě nutnosti je možné požádat, aby lhůta byla předsedou soudu v souladu s § 158 odst. 4 o. s. ř. prodloužena až o dalších šedesát dnů, v každém případě však musí být tato zákonná lhůta, ať již původní, nebo prodloužená, respektována. Opačný postup by byl v rozporu s požadavkem právní jistoty účastníků řízení i toho, aby již vyhlášené rozhodnutí dosáhlo v plném rozsahu svých zamýšlených právních účinků.

To platí tím spíše v agendách, které rozhoduje kárně obviněný, zejména ve věcech péče o nezletilé, kde musí soud často velmi urgentně poskytnout ochranu právě zájmu nezletilého dítěte a tudíž má povinnost podle § 471 odst. 2 z. ř. s. postupovat s největším urychlením. O tom, jakou újmu kárně obviněný způsoboval svými průtahy při vyhotovování vyhlášených rozsudků, opět, tak jako v minulé věci, svědčí stížnosti účastníků řízení i dalších zúčastněných subjektů v řadě věcí, které jsou předmětem kárného

pokračování

návrhu. Obdobnou argumentaci již kárně obviněný slyšel při ústním odůvodnění předešlého kárného rozhodnutí ke své osobě a mohl si ji též přečíst v písemném vyhotovení tohoto rozhodnutí, zdá se však, že se z toho jen pramálo poučil. Kárný soud tedy neměl ani tentokrát pochybnosti o tom, že překročení zákonné lhůty pro vyhotovení rozhodnutí zavinil, přinejmenším ve formě nedbalosti, ve všech zmiňovaných 32 případech kárně obviněný.

Podle ustálené judikatury kárných soudů zaviněné překročení zákonné lhůty pro vyhotovení rozhodnutí v rozsahu, jaký byl zjištěn ve zmiňovaných 32 případech, naplňuje znaky skutkové podstaty kárného provinění soudce ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2012, č. j. 11 Kss 7/2012 – 64, nebo ze dne 14. 5. 2014, č. j. 13 Kss 2/2014 – 74, obě dostupná na www.nssoud.cz). Do toho soud zahrnuje i skutky vytýkané pod body 13 a 22 kárného návrhu, týkající se věcí sp. zn. P 434/2015 a sp. zn. P 76/2015, kde délky překročení zákonné lhůty sice dosahují z hlediska nutné intenzity hraničních hodnot, konkrétně 21 a 22 dnů, nicméně vzhledem k charakteru těchto věcí, jejich urgentnosti, jakož i vzhledem k rozsahu, v jakém se kárně obviněný dopouštěl porušování zákonné lhůty, navíc bezprostředně po té, kdy byl za obdobná pochybení již kárně postižen, považoval kárný soud i uvedené skutky za kárná provinění.

Lze tedy shrnout, že pokud jde o otázku viny, kárný soud tentokrát přisvědčil kárnému návrhu v plném rozsahu.

V. c) Úvahy kárného soudu o uložení kárného opatření

Pokud jde o uložení kárné opatření za skutky, v nichž kárný senát shledal kárné provinění, musel vzít kárný soud opět především v úvahu, že výrazné překračování zákonné lhůty pro vyhotovování rozsudku ve větším počtu případů patří dle ustálené judikatury tohoto soudu k závažným kárným proviněním (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2009, č. j. 13 Kss 7/2009 – 85, www.nssoud.cz), přičemž v nyní posuzované věci kárně obviněný nerespektoval tuto zákonnou lhůtu opět ve velmi vysokém počtu věcí a rovněž průtahy, které tímto způsobil, jsou značné. Soud znovu vycházel, jsa vázán v daném ohledu kárným návrhem, z nejvýhodnějšího data pro kárně obviněného, tedy z data, kdy kárně obviněný daný rozsudek nadiktoval či vypracoval, a nepřihlížel již k dalšímu průběhu jeho vyhotovení a vypravení, a u rozsudků, které nebyly vyhotoveny ke dni podání kárného návrhu, opět nepřihlížel z hlediska celkové délky průtahu ani k období, které nastalo až po podání kárného návrhu do dne nadiktování či vypracování příslušného rozsudku.

I tak se délka průtahu pohybovala pouze ve 4 případech v řádu cca 3-4 týdnů; v 19 případech byly průtahy v rozmezí 1-2 měsíců, v 7 případech v rozmezí 2-3 měsíců, v 1 případě v rozmezí 3-4 měsíců a v 1 věci délka průtahu přesahovala 4 měsíce. Pokud by byla započítána i doba po podání kárného návrhu, byla by tato čísla pro kárně obviněného ještě nepříznivější. Jak přitom i tentokrát vyplynulo z příslušných spisů, byly tyto průtahy způsobitelné v řadě těchto věcí přivodit újmu účastníkům řízení či veřejnému zájmu, včetně zájmu na ochraně nezletilých dětí.

Co je však asi nejzávažnější, jednání kárně obviněného, které vedlo k nyní posuzovanému kárnému provinění, započalo již bezprostředně po jeho předchozím kárném odsouzení v říjnu loňského roku za obdobné kárné provinění. Tehdy se kárný soud rozhodl ještě pro finanční sankci, byť spíše při horní hranici sazby, tedy pro snížení platu o 25 % na dobu 9 měsíců, zejména proto, že na kárně obviněného bylo v té době nutno hledět, vzhledem k zahlazení předchozího kárného provinění, jako by dosud nebyl kárně postižen, a zároveň kárně obviněný svou odpovědnost za uvedená kárná provinění nejen uznal, ale i tím způsobený nepříznivý stav svého senátu tehdy také napravil, když v době rozhodování kárného soudu v říjnu 2015 nebylo evidováno žádné jeho rozhodnutí, které dosud nebylo vyhotoveno, ač by již uplynula zákonná lhůta. Za tímto rozhodnutím si kárný senát plně stojí a jiné rozhodnutí okolnosti tehdejší věci ve svém souhrnu (včetně toho, že tehdejší kárný návrh byl jen zčásti uznán důvodným) neodůvodňovaly. O to závažněji je nyní ovšem třeba hodnotit recidivu kárného provinění, která nastala bezprostředně po předchozím kárném postihu a tedy v době, kdy ještě ani nebyla v plném rozsahu vykonána předchozí sankce snížení platu o 25 % na dobu 9 měsíců.

Kárný soud na druhé straně přihlédl k některým okolnostem svědčícím ve prospěch kárně obviněného, zejména k tomu, že kárně obviněný svou odpovědnost za uvedená kárná provinění opět nejen uznal, ale i tím způsobený, krajně nepříznivý stav svého senátu do určité míry napravil, když ve všech vytýkaných případech nakonec příslušná rozhodnutí vyhotovil, byť většinou se značným zpožděním, a kdy v současné době opět není evidováno žádné jeho rozhodnutí, které dosud nebylo vyhotoveno, ač by již uplynula zákonná lhůta. Zároveň se nejedná o soudce, který by v samotném počtu rozhodnutých věcí zaostával za svými kolegy, byť je otázkou, do jaké míry je tato skutečnost zásluhou členů jeho „*minitýmu*“, který mu byl přidělen, nebo zásluhou jeho vlastní.

Soud vzal i v tomto případě v úvahu osobní a rodinné poměry kárně obviněného, včetně doložených zdravotních obtíží, které do určité míry opět mohly, byť byly i ve sledovaném období spíše krátkodobou záležitostí (zejména pokud jde o pracovní neschopnost), ovlivnit jeho výkonnost, obdobně jako vyřizování jednotlivých exekučních věcí. Na druhou stranu však soud nepovažuje tyto skutečnosti za rozhodující příčinu vzniklých průtahů, kterých se kárně obviněný dopouští kontinuálně, aniž by bylo možné je plně vysvětlit či dokonce ospravedlnit uvedenými zdravotními obtížemi, resp. omezeným časem, který měsíčně věnuje exekuční agendě.

I přes uvedené, spíše méně významné, polehčující okolnosti a i přes dlouholetou praxi kárně obviněného, která ovšem nebyla, jak již bylo konstatováno v předešlé věci, bez problémů, tedy musí soud, na základě toho, že došlo opětovně k závažným průtahům při vyhotovování rozhodnutí ve velkém počtu věcí, s velmi závažnými dopady pro účastníky řízení, zejména pro nezletilé děti, a to bezprostředně po té, co byl kárně obviněný za obdobné jednání již kárně postižen, přisvědčit kárnému návrhovateli, že ve světle těchto skutečností se náprava kárně obviněného, byť by i soud přikročil k ještě přísnějšímu kárnému opatření ve formě snížení platu podle zvýšené sazby dle § 88 odst. 1 písm. b) in fine zákona o soudech a soudcích, jeví do budoucna jako krajně nepravděpodobná, neboť je zřejmé, že kárně obviněný, vzhledem ke stylu organizace své práce, ke svému pracovnímu nasazení a dalším negativním faktorům, je sice schopen vždy nárazově dohnat zpoždění

pokračování

v jemu vytýkaných jednotlivých věcech, dlouhodobě však není schopen vyřizovat veškeré jemu přidělené věci včas a bez průtahů.

Základním smyslem kárného řízení ve věcech soudců je mj. ochrana integrity soudcovského sboru, nezávislosti a nestrannosti soudců a soudní moci a důvěry veřejnosti v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 21. 1. 2008, sp. zn. III. ÚS 1076/07, č. 14/2008 Sb. ÚS, nebo rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2015, č. j. 13 Kss 6/2014 – 138, www.nssoud.cz). Je pravdou, že Ústavní soud v uvedeném nálezu na jedné straně zdůraznil nutnost pokládat odvolání z funkce soudce za výjimečné kárné opatření, přičemž podmínky pro jeho uplatnění musí být, vzhledem k významu ústavní zásady neodvolatelnosti soudce, vykládány restriktivně, což také kárný soud i v nyní posuzované věci plně respektoval. Na straně druhé, jak upozorňoval i kárný návrhovač, Ústavní soud považoval v tehdejší případě samotné kárné provinění spočívající v několikaměsíčních průtahích s vyhotovením písemných znění trestních rozsudků, vzhledem k předchozím výtkám uloženým danému soudci za stejné nedostatky v jeho práci a vzhledem k dopadům těchto průtahů do právní jistoty obviněných osob, za natolik závažné, že by nebylo lze vytýkat kárnému soudu, pokud by i jen za toto kárné provinění sáhl právě ke krajnímu kárnému opatření spočívajícímu v odvolání z funkce soudce. Ústavní soud v citovaném nálezu rovněž poznamenal, že je „s ohledem na řádné fungování demokratického právního státu třeba, aby funkce soudců vykonávaly pouze osoby s vysokou morální integritou, vědomé si vysoké míry své osobní odpovědnosti, jež je s jejich postavením spjata, a odhodlané vykonávat své povinnosti výhradně v souladu s principy právního státu a svým svědomím“.

Z již konstatovaných skutečností jednoznačně vyplývá, že v přístupu JUDr. B. k plnění jeho pracovních povinností a k výkonu soudnictví nelze ani v budoucnu očekávat změnu, neboť dosavadní opatření, včetně opakovaného udělení písemné výtky dle § 88a zákona o soudech a soudcích, naposledy dne 27. 11. 2015, a zejména včetně citelného kárného postihu v říjnu loňského roku, nevedla k žádné změně v jeho dosavadním chování, jehož výsledkem jsou velmi vážné nedostatky při výkonu soudcovské činnosti, ba právě naopak, tatáž závažná pochybení se neustále opakují a vyvstávají tak významné pochybnosti o celkové důvěryhodnosti JUDr. B. jakožto soudce. Je zřejmé, že JUDr. J. B. není dlouhodobě schopen či ochoten vykonávat tuto ústavní roli řádným způsobem a jeho další setrvání v této funkci by vedlo jen k dalšímu hromadění průtahů v jím vyřizovaných věcech tak, jak se dělo doposud, a nakonec by vyústilo v nový kárný návrh usilující o jeho odvolání z funkce. Nezbyvá tedy než ve shodě s kárným návrhem považovat za adekvátní kárné opatření pouze nejvyšší možnou sankci, tedy odvolání z funkce soudce dle § 88 odst. 1 písm. d) zákona o soudech a soudcích.

P o u č e n í : Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb.).

V Brně dne 25. května 2016

JUDr. Jakub Camrda, Ph.D.
předseda kárného senátu